

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v hlavním líčení konaném dne 7. 3. 2019 v Plzni v senátě složeném z jeho předsedy JUDr. Jana Špety a přísedících Mgr. Michala Červenky a Mgr. Petra Vágnera

takto:

Obžalovaný

M ■■■ K ■■■, narozený ■■■■■■■■■■, Slovenská republika, trvale bytem ■■■■■■■■■■
■■■■■■■■■■

je vinen, že

dne 7. 1. 2018 v době kolem 02.20 hodin v ■■■, v ulici ■■■■■■■■■■, ve ■■■■■■■■■■ na chodbě bytového domu, v podnapilém stavu, během vzájemného fyzického konfliktu s poškozeným P ■■■ J ■■■, narozeným ■■■■■■■■■■, k němuž došlo z blíže nezjištěných příčin, udeřil poškozeného nejméně jedenkrát rukou sevřenou v pěst do obličeje a způsobil mu zlomeninu kůstky zevního nosu s krvácením, dále ho udeřil teleskopickým obuškem do pravé ruky a způsobil mu otiskový kolejnicový výron na hřbetu této ruky a dále jej prudce kopl nebo udeřil anebo dupnul silou velké intenzity do břicha, přestože musel vzhledem ke svému intelektu, věku poškozeného a intenzitě útoku proti části těla poškozeného, kde jsou uloženy důležité orgány, vědět, že mu může způsobit vážná a těžká zranění a s tímto byl srozuměn, a tímto jednáním způsobil poškozenému taková zranění a to roztržení závěsu kliček tenkého střeva o rozsahu trhliny 120 x 70 mm, zakrvácení hlavy slinivky břišní s okolním pojivem a tukového pouzdra pravé ledviny, přičemž obžalovaný věděl vzhledem k intenzitě útoku, že tato zranění v dutině břišní mohou vést ke smrti poškozeného a bezdůvodně předpokládal, že nezemře, přičemž poškozený v důsledku vykrvácení do dutiny břišní při roztržení závěsu kliček tenkého střeva na místě během několika minut zemřel a to i přes přivolanou lékařskou pomoc Zdravotnické záchranné služby a jeho smrt byla stanovena v 03.08 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Holá

tedy

jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a tímto činem způsobil smrt

čímž spáchal

zvláště závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst.1, odst.3 trestního zákoníku

a odsuzuje se

podle § 145 odst. 3 trestního zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání **10 (deseti) roků**.

Podle § 56 odst. 3 trestního zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje do **věznice s ostrahou**

Podle § 228 odst. 1 trestního řádu je obžalovaný **povinen zaplatit** poškozeným:

Zdravotní pojišťovně ministerstva vnitra, divize Čechy, Vinohradská 178, Praha 3, náhradu škody ve výši 6 844 Kč,

D. J., narozené , bytem , náhradu škody ve výši 11 331 Kč a náhradu nemajetkové újmy ve výši 1 000 000 Kč,

P. J., narozené , bytem , náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč,

P. J., narozenému , bytem , náhradu nemajetkové újmy ve výši 500 000 Kč,

K. Č., narozenému , bytem , náhradu nemajetkové újmy ve výši 240 000 Kč s úrokem z prodlení ve výši 9,75% od 6. 2. 2019 do zaplacení

Podle § 229 odst. 2 trestního řádu se poškozený K. Č., narozený , bytem , odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Z důkazů, které soud provedl v hlavním líčení, bylo zjištěno, že obžalovaný M. K. přijel dne 6. 1. 2018 z Hronova do bydliště svého kamaráda, svědka J. N., v . Oba se chtěli zúčastnit oslavy dalšího kamaráda a obžalovaný měl poté v bydlišti svědka přespat. Konzumovali zde přesně nezjištěné množství alkoholických nápojů a v průběhu večera odjeli na zmíněnou oslavu do baru Amigo na Americké třídě. Zde obžalovaný konzumoval přesně nezjištěné množství a druh alkoholických nápojů a následně se svědkem J. N. odešli do baru 21 v Prokopově ulici. Zde obžalovaný konzumoval opětovně nezjištěné množství a druh alkoholických nápojů a vzhledem k tomu, že svědek J. N. se bavil i s dalšími lidmi, domluvili se, že obžalovaný pojedje do svědkova bydliště sám. Svědek dal obžalovanému klíče od bytu a vyšli před bar, kde stál zaparkovaný vůz taxi s řidičem – poškozeným P. J. Svědek mu řekl adresu, na kterou má jet, a zaplatil mu 300 Kč za cestu. Obžalovaný si sedl na místo spolujezdce a cestou vozidlo taxi zastavilo před restaurací McDonald na Americké třídě, kterou obžalovaný navštívil. Zde se vozidlo vyskytovalo zhruba od 01.38 hodin do 02.01 hodin. Posléze poškozený s obžalovaným odjeli na určené místo, tedy do bydliště svědka J. N., kam přijeli zhruba v 02.05 hodin. Okolo 02.11 hodin museli oba odejít do bytového domu. Soudu se nepodařilo zjistit, proč do domu šli oba dva, tedy obžalovaný a poškozený, tento pak vybavený teleskopickým obuškem. Přes veškeré dokazování se nepodařilo ani zjistit, z jakého důvodu potom ve druhém podlaží zmíněného bytového domu před bytem svědka J. N.,

Shodu s prvopisem potvrzuje Zdeňka Holá

ve kterém obžalovaný přespával, došlo mezi obžalovaným a poškozeným kolem 02.20 hodin k fyzickému konfliktu. Jak již bylo řečeno, tato skutečnost zůstala soudu neobjasněna. Bez jakékoliv pochybnosti však bylo prokázáno, že během tohoto fyzického konfliktu byl obžalovaný udeřen zřejmě teleskopickým obuškem do hlavy, obžalovaný pak na chodbě domu před zmíněným bytem nejméně jedenkrát rukou sevřenou v pěst udeřil poškozeného do obličeje a způsobil mu zlomeninu kůstek zevního nosu s krvácením, dále poškozeného udeřil teleskopickým obuškem do pravé ruky a způsobil mu otiskový kolejnicový výron na hřbetu této ruky. Dále obžalovaný poškozeného prudce kopl nebo udeřil nebo dupnul silou velké intenzity do břicha a způsobil mu vážné a těžké zranění, a to roztržení závěsu klíček tenkého střeva o rozsahu trhliny 120 x 70 mm, zakrvácení hlavy slinivky břišní s okolním pojivem a tukového pouzdra pravé ledviny. Poté obžalovaný odešel do bytu svého kamaráda svědka J. N. a poškozeného našel na chodbě domu svědek M. Ch., který se vracel domů se svojí přítelkyní. Ten v 02.22 hodin zavolal Zdravotnickou záchrannou službu Plzeňského kraje, která přijela na místo v 02.33 hodin. I přes poskytnutou lékařskou péči pak byla konstatována smrt poškozeného v 03.08 hodin. Příčinou smrti poškozeného bylo vykrvácení do dutiny břišní při roztržení závěsu klíček tenkého střeva.

2. Trestní stíhání obžalovaného M. K. bylo zahájeno pro zvlášť závažný zločin ublížení na zdraví podle § 145 odst. 1, 3 trestního zákoníku usnesením Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, služba kriminální policie a vyšetřování, odbor obecné kriminality ze dne 8. 1. 2018 č. j. KRPP-4022-54/TČ-2018-030070, které mu bylo doručeno ve stejný den.
3. **Obžalovaný M. K.** byl vyslechnut v přípravném řízení dne 8. 1. 2018 (**č. 1. 148**). Uvedl, že k věci se chce vyjádřit jen tak, že s usnesením nesouhlasí, že by úmyslně způsobil takto těžký závažný zločin. K ostatnímu se bude chtít vyjádřit až po prostudování spisu, do kterého bude chtít nahlédnout. K věci se následně vyjádřil až v rámci vazebního zasedání, které se konalo dne 9. 1. 2018 (**č. 1. 21**). Uvedl, že se k tomu nemůže vyjádřit, protože si na to nevzpomíná. Nepamatuje si, co se událo. Nedokáže si ale představit, že by někoho úmyslně nějakým způsobem zranil i v případě toho nástroje nebo té zbraně, která tam je, protože nebyl ve stavu střízlivém, ani nevěděl, že odjel taxíkem. Neumí si představit, že by tohle udělal. Pamatuje si, že šli do Amiga a tam pili alkoholické koktejly, kořalky, pauza, rána do hlavy a to, že přijde policie. Vybavuje si, že mu tekla krev z čela, ta byla nalezena jak na chodbě, tak v chodbě jeho kamaráda, kde přespal a kde byl zadržen. Kamarád se jmenuje J. N. Do ČR přijel v pátek, přijel do Hronova a v sobotu přijel do Plzně asi v sedm hodin. V osm už byli v Amigu. Odjet z Plzně chtěl v neděli nebo v pondělí, chtěl odjet do Německa. Neví, kolik bylo ten večer v baru lidí, je to bar cca pro 300 lidí. Byl tam na oslavě narozenin majitele baru O. S. nebo S. Je to jeho kamarád, znají se již delší dobu, asi nějakých pět až šest let. S příjmením si není jistý, nejsou blízcí přátelé, znají se, mluví spolu. Přátel obžalovaného bylo v baru cca do deseti lidí, nebyla to uzavřená společnost, mohl tam přijít kdokoliv. Mohl tam být cca od osmi hodin večer, ale neví do kdy. Čas si nepamatuje, byl tam cca dvě až dvě a půl hodiny, ale je to jeho odhad. Pil alkoholické koktejly, s jejichž konzumací začal ihned po příchodu. Pil vodku, Frisco a Negroni, což je gin s tonicem. Nepamatuje si, kolik toho vypil, ani zda platil. U sebe měl 2 500 Kč, protože vybíral 9 000 Kč v Air Bank na Americké třídě a 7 000 Kč vracel kamarádovi. Zbylo mu nějakých 2 500 Kč, když šel do baru. Peněženku si sebou nebral, měl jen kreditní kartu, hotovost a telefon. Před odchodem do baru měli s kamarádem cca půl litru vína, které dovezl jako dárek z Moravy, to ochutnali u P. N. v bytě. Ta láhev se tam i našla, i skleničky byly na stole. Nevypili každý půl litru vína, ta láhev byla 0,7 litru, takže každý mohl mít tak dvě až dvě a půl dcl. Láhev nedopili. V baru začal vodkou s Friscem, to je také nějaký koktejl, pak Negroni, neví, jestli Jägermeistry. Pokud jde o jeho problém se spalováním alkoholu, tak zřejmě toho nemůže tolik moc vypít, netuší, kolik toho vypil. Pokud jde o jeho zkušenosti s alkoholem, tak on tolik moc nepil, určitě se oslavovalo, ale v takovém množství, že by si něco nepamatoval, to se mu nestává. Nemá problémy s pamětí, většinou si pamatuje všechno a vnímá dost věcí. Pamatuje si, že přišli do Amiga, pilo se tam, byli tam blízcí přátelé (tyto jmenoval). Neví, kdy odešel, neví, jestli zaplatil.

Přišel do klubu, pozdravil majitele, sedli si na bar a bavili se s barmankami. Potom přišel jeho kamarád A. H., na kterého byl rezervovaný stůl, seděli, bavili se a pili panáky. Neví kolik. Pamatuje si, že minimálně vypil Frisco s vodkou, Negroni, snad i ten Jägermeister, neví, jestli jeden. Pamatuje si ty názvy, ale nedokáže si představit, kolik toho vypil. Odhadem tak dvě vodky s Friscem, dva až tři Negroni, dva panáky Jägermeisteru. Ten večer si nepamatuje, protože byl velmi opilý. Neví, jestli měl nějaké problémy s koordinací pohybu nebo s artikulací, samozřejmě ze začátku normálně mluvil, ale od jisté chvíle si to nepamatuje. To „okno“ má zhruba od doby, naposledy si pamatuje A. H. a M. H. u stolu. Ani neví, že byl v McDonaldu, ale ráno samozřejmě cítil, že něco jedl. Následně si pamatuje bolest nebo krvácející ránu v tom domě, pak přijela ta jednotka policie a zvonila. Mezitím si nepamatuje nic, ani že by s někým komunikoval. Hraje aktivně hokej, florbal, jezdí na kole. Nevěnuje se bojovým sportům. Jméno P. J. mu nic neříká, nikdy to jméno neslyšel, nikdy toho člověka neviděl, neví, jak vypadá. Když ráno přišla policie, tak ho určitě probudili, určitě spal velmi tvrdým opileckým spánkem. Myslí si, že na něho zvonili několik minut. Obžalovaný přišel otevřít, nesnažil se v žádném případě utéci, nebyl toho ani schopen. Policisté mu na dotaz, co se stalo, neodpověděli. Až při východu z bytu viděl na zemi ležícího člověka. Nedokáže vysvětlit, proč policisté do úředních záznamů napsali, že chtěl utéci. Nebyl ve stavu, aby někam mohl utíkat, byl rád, že došel otevřít. Viděl na chodbě ležícího muže, byl v šoku, otřesen a nevěděl, co se stalo. Ptal se policistů, kdo to je a co se stalo, ale oni mu neodpověděli. Když ho policie probudila, tak byla v bytě všude krev, protože mu ještě tekla. Na chodbě to bylo zacákané od jeho krve, měl ji i na své košili, svlékl se do slipů a šel spát do postele ještě s utěrkou na hlavě, aby to dál nekrvácelo. V dalším průběhu vazebního zasedání uvedl, že by se nechtěl vyjadřovat a odpovídat na otázky státního zástupce, vyjadřovat se k této věci, jelikož to tak cítí. V této fázi využívá svého práva a nebude vypovídat. Je ochoten zodpovědět dotazy obhájce. Na jeho dotaz pak doplnil, že nikdy žádnou zbraň nenosil, až do roku 2017 žádnou zbraň nestřílel, až na dovolené. Nenosi u sebe nůž ani teleskopický obušek, nikdy takové věci nepoužíval. Ten večer s nimi do kontaktu nepřišel. Ten večer měl na sobě černé kalhoty, tmavě modré boty, černé ponožky, bílou košili a černou bundu. Boty měl lesklé tmavě modré, lehce ošoupané, byly na tkaničky, normální společenské boty. Nedokáže si představit, že by někoho staršího měl bezdůvodně zkopat a ještě měl v ruce jakoukoli zbraň. Pokud jsou na fotodokumentaci k prohlídce jeho těla zachycena kromě zranění na čele další drobná zranění, škrábance, poranění na hrudníku, na boku, tak neví, odkud pocházejí. Ví jenom o jednom, měl rozdrápaná záda, jelikož tam měl nějaký vřed, tak si to udělal sám. Na triku, které bylo nalezeno v bytě, které měl předchozí den, je stopa krve na zádech, protože mu to krvácelo. Viděl to i J. N. Jediné, co si vybavuje, je rána na hlavě, která značně krvácela. Ví to proto, že je to nezvyklý pocit, když něco krvácí z hlavy. Ten samý pocit měl, když v září nebo říjnu vykládal auto a narazil si hlavu o dveře. Strašně to teklo. Utěrka, o které se zmiňoval, se našla v posteli, neví, jestli ji použil, ale zřejmě v tom stavu, ve kterém byl, tak si ji dal na hlavu, aby neudělal bordel. Pan N. nebyl v bytě, když tam přišla policie. V průběhu dalšího vazebního zasedání, které se konalo dne 11. 4. 2018 (č. 1. 46) obžalovaný vypovídal především k osobě a vazebním důvodům a k věci uvedl, že vše, k čemu se mohl vyjádřit, už uvedl. Nemá k tomu žádné vysvětlení, nepamatuje si na to, říkal by domněnky z toho, co si přečetl ve spise. Kromě rány do hlavy si nevybavuje nic. Netuší, od koho ránu do hlavy dostal, měl cca dvě promile. Kdyby tušil, co se stalo, tak to řekne. V řízení před soudem byl obžalovaný vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 4. 2. 2019 (č. 1. 624). K věci uvedl, že vypovídat nechce a nebude a nebude odpovídat na případné dotazy. V hlavním líčení dne 6. 2. 2019 (č. 1. 639) poté, co byl jako důkaz předložen zajištěný teleskopický obušek, uvedl, že nikdy v životě nic takového nepoužil a ani nevlastnil. Tento předmět vidí poprvé.

4. Z výše uvedeného je zřejmé, že obžalovaný zvolil obhajobu spočívající v tvrzení, že si nepamatuje, co se událo, a neví tedy, že by měl někomu něco udělat. Je třeba konstatovat, že obžalovaný má právo hájit se v trestním řízení způsobem, jaký uzná za vhodný, to znamená, že může i lhát. Je na orgánech činných v trestním řízení, aby prokázaly jeho vinu na základě výsledků dokazování. Soud je toho názoru, že i přes postoj obžalovaného a jím uplatněnou obhajobu byly

ve věci shromážděny takové důkazy, které soud v hlavním líčení provedl a posléze zhodnotil, které soudu umožňovaly učinit spolehlivý závěr o vině obžalovaného ve smyslu podané obžaloby, byť se jednalo o důkazy nepřímé.

5. V první řadě měl soud k dispozici několik svědeckých výpovědí. Slyšení svědci se však vyjadřovali pouze k událostem, které předcházely jednání obžalovaného, či nastaly po něm, případně k osobě poškozeného. **Svěděk J. N.** vypovídal v přípravném řízení dne 17. 1. 2018 (**č. 1. 169**), že se s M. K. seznámil asi před půl rokem na svatbě jejich kamaráda. M. k němu přijel v sobotu 6. 1. někdy mezi 17. a 18. hodinou do jeho bydliště v . Zřejmě přijel z Hronova a byli domluveni, že půjdou společně na kamarádovu oslavu a svědek M. nabídl, že může u něho doma přespat. Oslava měla být asi od sedmi hodin na Americké ulici v baru Amigo. S M. mohli odjíždět někdy kolem 18.30 hodin trolejbusem a před odjezdem si dali půl lahve bílého vína, tedy v podstatě každý skleničku vína cca 0,2 litru. V baru Amigo byli pak po celou dobu asi do půlnoci, přesné časy si nepamatuje. Z Amiga šli ještě do baru 21 v Prokopově ulici. Na oslavě bylo poměrně dost lidí, nebavil se tam jen s M., nehlídal ho, co dělá. Když přišli do baru, tak si s M. dali panáka vodky s ciderem, ale pak už neví, co M. pil. Někdy kolem půlnoci, ale neví přesně, s M. z oslavy odešli a šli do baru 21. Svědek si tam dal pivo a M. asi vodu. M. opilý byl, ale ne nijak výrazně. Prostě měl dobrou náladu, chodit mohl normálně, nepadal, neříkal, že by mu bylo zle, na zvracení. Svědek se v baru 21 věnoval své kamarádce, M. se v baru bavil sám. M. už byl unavený a svědkovi se ještě nechtělo jet domů. M. tedy řekl, že klidně může jet sám. Dal mu svoje klíče od bytu a šel s ním ven před bar. Tam byl zaparkovaný taxi. K taxíku s M. došli, M. se posadil na místo spolujezdce a svědek tomu řidiči řekl, kam má jet – tj. . M. to pak ještě posílal SMS zprávou. Svědek tomu taxikáři platil 300 Kč na cestu. Na ceně se nedomlouvali, prostě mu dal 300 Kč a řekl, aby odvezl kamaráda domů. Neví, proč taxikáři zaplatil předem, prostě se chtěl o M. postarat, aby v pohodě dojel k němu domů. Pokud jde o peníze, tak ví, že M. nosil všechno u svého mobilu. Peněženku nechával doma a bral si na telefon jiný kryt s přihrádkami, kde nosil kreditní kartu a peníze. Během toho večera i na oslavě za pití normálně platili. Když jeli do města, tak si oba vybírali peníze u bankomatu. Myslí si, že M. peníze měl. Pokud jde o auto – taxi, bylo určitě tmavé barvy, ale typ vozu si nepamatuje. Nevzpomene si ani, jak vypadal taxikář. Pak mu M. telefonoval, že je ještě v McDonald's, svědek si nějak vydedukoval, že na Americké. Pak si ještě psali SMS zprávy. Svědek se ptal, jestli dojel a on mu na to odpovídal. SMS zprávy svědek předložil policistům a nechal je pořídit kopii. Pokud v jejich komunikaci obžalovaný sděluje, že „je již u něj doma s pakem, co me chce zajebat“, tak to svědek vůbec nevnímal, respektive neřešil. M. měl na sobě bílou košili, černé nebo tmavě modré kalhoty a tmavé společenské boty, také měl černou zimní bundu. U M. K. si v průběhu večera žádné zbraně nevyšiml, ani se nikdy nezmiňoval, že by nějakou zbraň nosil. Když ten večer pili alkohol, tak se obžalovaný choval k okolí normálně, bavil se s lidmi, nebyl agresivní ani vlezlý. Teleskopický obušek svědek doma nemá. Pokud jde o placení taxikáři, tak ten seděl vevnitř v taxi a svědek mu podával peníze do okýnka. Proto nemůže říct, jak vypadal, protože ho pořádně neviděl. Svědek byl ten večer v náladě. Když odcházeli z bytu na oslavu, tak dveře šly normálně zamknout. Stačilo je zabouchnout, dveře se zavřely a pak stačilo jen otočit klíčem a dveře zamknout. Nemusely se nijak přitahovat k zárubni, vše fungovalo v podstatě na jednu ruku. Potom, co byla provedena u něj doma domovní prohlídka, zjistili na místě, že dveře jdou špatně zamknout. Musí se jednou rukou ovládat klíč a druhou rukou za kliku přitáhnout k zárubni, aby západka zámku šla zamknout. **Neví, čím to poškození vzniklo.** Když dveře prohlíželi, tak zjistili, že na zárubni v úrovni zámku je prohlubeň, určitě toto poškození na dveřích nebylo v době, kdy s M. byt opouštěli. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 4. 2. 2019 (**č. 1. 625**). Lze konstatovat, že vypovídal většinou shodně jako v přípravném řízení, byť stručněji, některé skutečnosti však uváděl nové, takže jeho výpověď z přípravného řízení byla přečtena a on se k ní vyjadřoval. Doplnil, že zprávy obžalovaného si přečetl až po hodině, poslední byl obrázek svědkovy chodby. Svědek přijel domů asi v sedm hodin ráno. Viděl v domě policisty a domníval se, že ho vykradli. Dále popisoval okolnosti, za jakých mu byl

zpřístupněn byt a doplnil, že když do bytu přišel, na zemi byla krev, ale tu viděl už při domovní prohlídce, které se zúčastnil. M. měl na hlavě tržnou ránu, tak si myslel, že by ta krev mohla být od něho. Tu tržnou ránu na M. viděl až při domovní prohlídce. Když skončila, tak byl upozorněn, že má poškozené dveře. Když chtěl zamknout byt, tak to nešlo, na futrech byl nějaký vryp, **domnívá se, že od obušku**, který tam někdo strčil, aby zabránil zavření dveří. Ten obušek viděl v pondělí, když odnášeli ty věci a navíc se ho na to ptali policisté při výslechu, jestli má doma obušek nebo podobné věci. Ten vryp na dveřích musel být od něčeho, co mělo zabránit zavření dveří. Ten obušek poprvé viděl, když policisté odcházeli po jeho příjezdu, tehdy jel domů taxíkem. Byl to normální teleskopický obušek černé barvy, neví, kde se tam vzal a kdo ho přinesl. Po přečtení výpovědi z přípravného řízení svědek uvedl, že když viděl ten vryp na dveřích, tak ho napadlo, že poškození mohlo vzniknout od obušku. Před tou výpovědí si dveře a obušek nedával dohromady, i když ho tam zahlédl. Ta verze s obuškem byla jeho úvaha, nikdo mu to nenaznačoval. Na policii to neuvedl zřejmě proto, že před výslechem skoro nespal. **Na tomto místě je třeba konstatovat, že svědek byl vyslechnut v přípravném řízení až dne 17. 1. 2018.** Ta stopa na zárubni dveří je dodnes, je v místě, kde je západka a jedná se o vryp asi 2 cm. Bylo vidět, že dveře u dveří jsou popraskané, takže muselo jít o nějakou páku nebo něco takového. Svědek dále popisoval, jak jsou zabezpečeny vchodové dveře u domu, a uvedl, že domovní dveře poškozeny nebyly a v inkriminovanou dobu fungoval výtah. Taxikáři dal zrovna 300 Kč, protože měl už dost vypito, tak o částce nepřemýšlel. Když jezdil z baru 21 domů, tak ta cesta stála okolo 160 Kč, tak si myslel, že tato částka bude stačit. Ty M. zprávy z telefonu ho nijak a ničím nezaujaly. Svědkovi byla dále předestřena **fotodokumentace z domovní prohlídky (č. 1. 120)** a svědek uvedl, že se jedná o to poškození dveří, o kterém hovořil.

6. **Další ze svědků M. Ch.** byl vyslechnut v přípravném řízení dne 24. 1. 2018 (**č. 1. 178**). Uvedl, že tu noc se vracel z města se svojí přítelkyní K. K. Byli za zábavou a vraceli se domů – ulice , kde bydlí v bytu č. . Přijeli domů taxíkem po druhé hodině v noci. Taxi je vysadil u závoře před domem, na parkovišti u OD Lidl. U této závoře stálo jiné taxi a bylo divně zaparkované. S K. šli domů, normálně odemkli vstupní dveře do domu a výtahem jeli do druhého patra. Když se otevřely dveře výtahu u nich v patře, tak na zemi na chodbě před výtahem ležel muž. Svědek si hned všiml na zemi krve a vyhodnotil, že se tam něco stalo. Svědek pil v průběhu večera alkohol, byl opilý, ale okolí normálně vnímal. Jak viděl toho muže na zemi a krev, tak v podstatě hned volal záchranku a poslouchal jejich pokyny. Ten muž ležel na boku z pohledu svědka jako z výtahu, hlavu měl vlevo, nohy vpravo a ležel souběžně s protější zdí. Svědek si nevybavil, jak měl ruce. Svědek poslouchal instrukce záchranné služby a toho muže převrátil na záda a poslouchal, jestli dýchá. V tu chvíli dýchal, chrčel nebo chroptěl, jako když chrápe. Myslí si, že neměl otevřené oči, nemluvil, nebyl při vědomí. Svědek říkal záchranářům, že ten muž dýchá a čekal, jestli s tím má něco dál dělat. Operátorka mu řekla, že má u něj počkat na příjezd záchranky, nedávala mu další instrukce, co by s ním měl dělat. Záchranka přijela rychle, tak do čtyř minut od zavolání. Svědek položil telefon a slyšel na chodbě vpravo z výklenku nějaký šramot. Šel se tam podívat. Vpravo od výtahu za výklenkem je byt, dveře do bytu byly otevřené a uvnitř bytu stál nějaký muž. Svědek ho neznal, viděl ho poprvé. Viděl, že k tomu bytu a vevnitř bytu je na podlaze krev. Zeptal se toho muže, co se stalo a on řekl, že neví. Také si všiml, že měl zavázanou ruku. On se pak rozešel z toho bytu směrem ke svědkovi, svědek nevěděl, kdo to je, tak před ním couval. Oba vyšli na chodbu před výtah, ten muž se díval na toho zraněného a říkal, že ho nezná. Pak říkal, aby svědek zavolal záchranku a šel zase dovnitř do bytu a zabouchl za sebou dveře. Svědek už ho neviděl. Ani se o něj dál nezajímal, nešel za ním, ani neklepal na dveře bytu. Potom přijela záchranka a svědek byl při tom, když toho pána resuscitovali. Pak přijela i policie a on s nimi mluvil. Ten zraněný muž měl krev kolem nosu, měl na sobě nějakou bundu nebo mikinu a kalhoty. U jeho ruky na chodbě měl teleskop. Jak ho otočil na záda, tak ho měl u ruky, jako kdyby mu vypadl. Ten teleskop byl u stěny a svědek s ním nehýbal. Byl vysunutý. Ležel madlem v poloze u ruky toho zraněného muže a hlava teleskopu směřovala k tomu bytu, ze kterého vyšel ten druhý muž. Z pohledu od výtahu bylo madlo vlevo a hlava teleskopu vpravo. Dále viděl

na podlaze nějaké rozházené květináče a rozsypanou hlínu. Ten muž z bytu za výklenkem měl tmavé oblečení, byl to tmavý typ, byl zarostlý a měl vousy. Svědek má nahrané video z chodby, na kterém je zachycený. To video vydal policejnímu orgánu a natočil ho ve chvíli, kdy slyšel ten šramot na chodbě. Ten muž na chodbě byl určitě opilý, ale jinak na svědka působil normálně, byl klidný nebo byl tak opilý, že to budilo takový dojem. Neprojevoval žádnou agresi. Svědek si všiml, že měl zavázanou ruku, přišlo mu, že tam měl ručník. Taky si myslí, že měl krev na obličejí, měl tam nějaký šlic. Ten muž říkal jen pár slov, ať zavolá záchranku, že ho nezná. Taky říkal, že byl kalit ve městě a že je u kamaráda. Dále popsal zabezpečení vchodových dveří do domu a dodal, že tu noc nevnímal nějaké poškození na těchto dveřích. Pokud byla krev nebo nějaké stopy ve výtahu, tak by si jich všiml. Na videu je vidět, co měl ten muž z toho bytu na nohou. Svědek toho poškozeného vlastně znal. Dříve dvanáct let taxikářil, jeho otec měl firmu [REDAKCE] a on tam pracoval. Pana J [REDAKCE] znal, opakovaně se potkávali jako taxikáři na place. On ho na místě nepoznal, až pak se to vlastně dozvěděl v průběhu několika dnů po incidentu. Mezi taxikáři neměl dobrou pověst. Říkalo se o něm, že krade, že natahuje zákazníky. Slyšel, že byl nepřijemný, hádavý, protivný, hodně na peníze. Dovede si představit, že kdyby dostal zapláceno předem za jízdu z centra od baru 21 na Doubravku, tak by se klidně hádal, že zapláceno nedostal a chtěl by to ještě jednou. Podle svědka je cena 300 Kč za jízdu od klubu 21 na Doubravku víc než hodně peněz. Tahle jízda je normálně tak za 150 Kč. Nicméně tohle jsou jen jeho domněnky a osobní názor. V řízení před soudem byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 4. 2. 2019 (č. 1. 626). V případě tohoto svědka lze konstatovat, že vypovídal shodně jako v přípravném řízení, byť stručněji. Doplnil, že výtah v domě toho dne fungoval. Ten byt, ze kterého vylezl ten druhý muž, patří sousedovi panu N [REDAKCE]. Ten muž, který z něho vyšel, je obžalovaný, kterého v jednací síni poznává. Svědek se ho zeptal, co se stalo, na něm bylo vidět, že je zmatený, možná mohl mít otřes mozku. O jeho zranění se nezajímal, viděl, že mu teče krev. Nahrávka ve svědkově telefonu vznikla tak, že vyjel do druhého patra, a když viděl na zemi před bytem toho pána, tak telefon zapnul na nahrávání, protože si představil různé filmy, že se k něčemu nachomýtné a vina je na něm a dostane pro nic za nic deset let. Později zjistil, že toho zraněného muže zná a popsal shodně jeho charakteristiku. Dále uvedl, že taxikářil dvanáct let a nestalo se mu, že by mu klient nechtěl zaplatit a on by s ním šel do bytu pro peníze. Video na mobilu vlastně zapnul v době, kdy slyšel šramot u vedlejšího bytu, nebylo to hned, když vyšel z výtahu. Nemá vůbec představu, jak by se ten taxikář mohl dostat do jejich domu. Jedině tak, že byla zima a zámek u vchodových dveří nezaskočil, to už se mu stalo. Pokud by zámek normálně fungoval, tak se nikdo bez klíčů do domu nedostane. Dále přichází v úvahu varianta, že taxikář přišel do domu se zákazníkem. Při svědkovo příchodu domů byly vstupní dveře zamčené. Pokud jde o toho muže ze sousedního bytu, nevšiml si, že by vrávoral. Taxikáři běžně vozili na svou obranu obušky, kasry a elektrické paralyzéry. Obušek vedle ležícího muže byl klasický teleskopický, který svědek svého času míval také.

7. Další svědkové se již vyjadřovali toliko k osobě poškozeného P [REDAKCE] J [REDAKCE]. Svědek J [REDAKCE] P [REDAKCE] vypovídal v přípravném řízení dne 5. 4. 2018 (č. 1. 194). Uvedl, že M [REDAKCE] K [REDAKCE] je jeho kamarád, kterého zná tři až čtyři roky. Ví, že je obviněn z úmrtí taxikáře, ale nic bližšího neví. Poškozeného P [REDAKCE] J [REDAKCE] znal jako kolegu z branže od roku 2006. Jezdil jako taxikář. Motivací k podání jeho svědecké výpovědi je to, že není přesvědčen, že by ho M [REDAKCE] úmyslně zabil. Poškozený byl mezi starými taxikáři známý tím, že velice zdařile předražoval jízdy. Když ho poznal, tak měl přezdívku [REDAKCE]. Zmíněná zkušenost se svědkovi potvrdila, když vezli společně s poškozeným skupinu cizinců a tito poškozenému platili za stejnou jízdu místo 120 Kč 45 euro. Dále se mu doneslo, že si účtoval za jízdy dvojnásobek, než je běžná cena. Říkali mu to zákazníci, které svědek vozil opakovaně. Dokonce mu někteří říkali, že když jeli s poškozeným a on po nich chtěl peníze za služby, které se jim zdály neadekvátní, a oni je nechtěli zaplatit, tak jim vyhrožoval, že jim rozbije hubu a oni mu raději zaplatili. Nechtěli to řešit a chtěli jít spát. Poškozený byl prudší člověk. Na štaflu se mluvilo o tom, že vozil teleskopický obušek. Vzhledem k tomu, že obžalovaný trval na výsledku tohoto svědka v řízení před soudem, byl svědek vyslechnut v rámci hlavního líčení dne 5. 2. 2019 (č. 1. 635). Svědek vypovídal prakticky shodně a dodal, že

poškozený dával sazby vyšší a účtoval až neadekvátní částky, například za jízdu, která stojí 200 Kč, si účtoval 800 Kč. Dále se vyjadřoval k cenám jízdného u vozidel taxi a ke způsobu účtování ceny prostřednictvím taxametru. V přípravném řízení byla dále vyslechnuta **svědkyně D. J.**, manželka poškozeného. Ta uvedla dne 24. 1. 2018 (**č. 1. 155**), že její manžel taxikářil od roku 1990. V inkriminované době již byl v důchodu a vyjížděl jen pátky a soboty. Měl jednu zásadu, že vůbec nechodil z auta. Byl nemocný člověk a navíc byl hrozně líný. Pokud měl nějakého klienta, který neměl peníze, tak si bral většinou do zástavy jeho telefon, aby se ten člověk pro něj musel vrátit. Stalo se, že mu i telefon zůstal, protože někdo odešel bez něj. Nikdy nenechával kasírtašku v autě. Je jí divné, že by šel ven z auta bez peněženky. Možná že kdyby vyšel jen z auta a nešel od něj pryč, tak by ji tam nechal. Jakmile by se měl jen trochu vzdálit, tak by peněženku v autě nenechal. Jestli měl manžel v autě zapnutý taxametr, tak podle svědkyně nedostal zapláceno předem. To by ho nepouštěl. Dělal to jako každý taxikář, když se s někým dohodl na ceně z místa na místo, tak taxametr nepouštěl. Na peníze byl opatrný. Taxikáři se mezi sebou pomlouvají, takže vůbec nepřikládá váhu tomu, jakou by měl mít pověst. Manžel byl normální, měl rád své pohodlí, byl nemocný a léčil se se srdcem. Chtěl s prací úplně skončit. Neměl sklony k agresivitě, ale byl tvrdý. Nepamatuje se, že by měl nějaké fyzické konflikty s klienty. Jeden případ byl někdy před půl rokem v létě. Nějaký klient mu sáhl na peněženku a došlo k roztržce. Řešila to policie a manžel byl u výsledku. Manželovi strhnul brýle a pak s nimi utekl. Pokud je tázána na teleskopický obušek, tak si myslí, že ho manžel měl. Ukazoval jí ho, měl ho na svoji obranu. Rukojeť byla asi černá, a když s ní mávnul, tak z rukojeti vyjel obušek. Manžel byl nemocný, udělal tři kroky a sotva dýchal. Nedokáže si vůbec vysvětlit, že byl její manžel nalezen na chodbě domu a jeho taxi bylo zaparkováno před domem. On si bral věci do zástavy, ale pro peníze nechodil. Byl opravdu nemocný a nedovede si představit, že by šel s někým normálně do druhého patra, to by neudýchal. Museli by jet výtahem. Opravdu neví, proč by do toho domu chodil. Dále uvedla, že byli deset let manželé a předtím spolu žili dva roky. Ví, že byl zavřený, ale neptala se ho na to. Pokud jde o jejich citový vztah, byl takový vyprchaný, on byl trochu sobec. Tou jeho nemocí a pohodlností mu vyčítala, že pro něj dělá víc než by dělala jiná žena. Byl pohodlný, jídlo, spánek, televize. Jeho dcera P. J. je často navštěvovala a svědkyně je s ní stále v kontaktu. Syna P. J. zvala na návštěvy, ale ten o něj vůbec nejevil zájem. Nestýkali se, neměl jeho telefon, nevěděl o tom, že se syn ženil. Ona syna P. za těch dvanáct let viděla asi dvakrát. Od manželovy smrti jí volá pořád, do té doby se o manžela nezajímal. Vzhledem k těmto tvrzením svědkyně přistoupil soud k výsledku **svědka P. J.** v řízení před soudem v rámci hlavního líčení dne 4. 2. 2019 (**č. 1. 627**). Tento svědek byl přítomen hlavnímu líčení jako poškozený, který prostřednictvím svého zmocněnce uplatnil nárok na náhradu nemajetkové újmy. Svědek uvedl, že je skutečně synem zemřelého pana J., jeho první manželka rozená Š., poté M., je jeho matkou. Neví přesně, kdy se jeho rodiče rozvedli. Svoji polorodou sestru P. J. nikdy neviděl a nestýkal se s ní. Od kamaráda se dozvěděl, že otec má ještě syna K. C. Dále popsal, že se s otcem normálně stýkal, ale před D. J. to tajili, protože si to nepřála. Po smrti otce se s ní setkával. Za života otce se s ní nestýkal a nekomunikoval s ní. S tátou měli hluboký citový vztah, otec ho navštěvoval v bydlišti svědka. Dávali si spolu kávu a svědek jako vyučený automechanik mu prohlížel auto, když se zastavil. Otec stával před podnikem 21 nebo v Sadech pětatřicátníků, když byl v práci, a když svědek chodil na diskotéky, tak se u něho zastavil. Konečně pak byla v přípravném řízení vyslechnuta **svědkyně J. K.** (**č. 1. 188**). Ta vypověděla dne 29. 3. 2018, že zná obžalovaného M. K., protože k ní občas chodil na bar. Zná ho asi osm let. V médiích četla, že měl nějakou potyčku s taxikářem panem J. Se jmenovaným jela jednou v životě taxikem, bylo to někdy v létě 2016. On neměl puštěný taxametr a ona si myslela, že ji veze za normální cenu, jako ostatní taxikáři vozí obsluhy restaurací po Plzni. Je to 150 Kč z Martinské ulice na Lochotín. Když došlo na placení, tak jí J. řekl, že chce 350 Kč. Ona mu řekla, že je to moc, že je zvyklá jezdit za 150 Kč a že mu to nedá. Začal jí nadávat, chytl ji za kabelku a řekl, že si to vyřídí jinak. Ona po něm hodila dvě stovky a vystoupila z auta. Měla z něj strach, zaběhla do vchodu a tam se zavřela. J. na ni od auta ještě volal, že

si to vyřídí jinak. Viděla, jak vystoupil z auta, když vystoupila ona. Měla pocit, že kdyby se neschovala do vchodu, tak by ji snad pronásledoval. Svědeckou výpověď podala proto, že potkala I. P. (společný kamarád její a obžalovaného) v baru a bavili se s ním o M. a ona říkala, že měla podobný zážitek s taxikářem. On řekl, že M. měl potyčku s taxikářem a ona mu popsala svůj zážitek s taxikářem jménem J. Po nějaké době jí volal I. a zeptal se opět na jméno toho taxikáře a řekl, že je to shoda jmen, že to bude ten samý, se kterým měl problém M.

8. Dále měl soud k dispozici řadu listinných důkazů, které vypovídaly o situaci na místě činu, posloužily soudu k stanovení časové posloupnosti jednání obžalovaného a poškozeného při jejich vzájemném kontaktu a v neposlední řadě se vztahovaly k posouzení zranění poškozeného a příčinám jeho úmrtí. Pokud svědek M. Ch. uváděl, že ihned po nález poškozeného v místě svého bydliště vyrozuměl lékařskou pomoc, pak toto jeho tvrzení je v souladu se **zprávou Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje, p. o. (č. 1. 229 – 300)**. Ze záznamu o výjezdu RV vyplývá, že v 02.22 hodin byl stanoven čas volání, výzva k výjezdu byla učiněna v 02.25 hod., výjezd se uskutečnil v 02.27 hodin a na místě byl v 02.33 hodin. Dále z tohoto záznamu vyplynuly úkony, které zasahující lékařka MUDr. M. B. činila v souvislosti s nálezem poškozeného s tím, že v 03.08 hodin stanovila smrt poškozeného. Dále měl soud k dispozici **protokol o ohledání místa činu s fotografickou dokumentací (č. 1. 199 – 208)**. Při ohledání místa činu byla zajištěna řada stop, mj. věcná stopa č. 24 – teleskopický obušek, biologická stopa č. 1 – stěr z hlavy teleskopického obušku, pachová stopa č. 2 – z hlavy teleskopického obušku, pachová stopa č. 3 – z madla teleskopického obušku, pachová stopa č. 4 – 5 – z pravé a levé dlaně poškozeného, biologické stopy 6 – 15 – stěry tekutiny červenohnědé barvy, pachová stopa č. 16 – z bílého trička, pachová stopa č. 17 – z černé mikiny, věcná stopa č. 18 – černá mikina a věcná stopa č. 19 – bílé tričko. Odběr otisku pachových stop je zřejmý z **protokolu o tomto úkonu (č. 1. 209 – 210)**. Dále soud vycházel z **protokolu o provedení domovní prohlídky a fotografické dokumentace (č. 1. 102 – 123)** – bytu, který má pronajatý svědek J. N. na adrese [redacted], ve kterém přespával v inkriminovanou dobu obžalovaný a byl zde také zadržen. Při tomto úkonu byla taktéž zajištěna řada stop, mj. biologické stopy č. 1,2 – stěr z kapky krve za vchodovými dveřmi na chodbě bytu, stopa č. 3 – ručník bíložluté barvy s krevními stopami na podlaze v chodbě, biologická stopa č. 4 – stěr z kapky krve na podlaze WC, biologická stopa č. 5 – stěr z kapky krve na podlaze v chodbě před dveřmi do koupelny, stopa č. 7 – jeden pár šněrovacích bot zn. Baťa hnědočerné barvy, stopa č. 8 – papírový kapesník s krevními stopami, stopa č. 9 – tričko nezjištěné značky, biologická stopa č. 10 – stěr z kapky krve na podlaze v ložnici vedle sušáku na prádlo, stopa č. 11 – kalhoty tmavé barvy, stopa č. 12 – bílá košile s krevními stopami a stopa č. 15 utěrka bílé barvy s krevními stopami. Na fotografické dokumentaci je také zachyceno poškození vstupních dveří do bytu (č.1.120). Z **protokolu o provedení prohlídky jiných prostor a pozemků a fotografické dokumentace (č. 1. 128 – 142)** je zřejmé, že osobní vozidlo poškozeného [redacted], RZ [redacted] vykazovalo v době úkonu na taxamtru jízdné ve výši 325 Kč. V tomto vozidle byly zajištěny především pachové stopy a to stopa č. 1. z vnější kliky pravých předních dveří, stopa č. 2 z vnitřní kliky pravých předních dveří, stopa č. 3 ze sedla spolujezdce, stopa č. 4 z nadokenního madla pravých předních dveří, stopa č. 5 z pravého zadního sedadla, stopa č. 6 z levého zadního sedadla a stopa č. 10 z bankovek z peněženky, když tato byla včetně obsahu zajištěna jako stopa č. 7. Odběr otisku pachových stop je zřejmý z **protokolu o tomto úkonu (č. 1. 211 – 212)**. Vzhledem k zajištěným pachovým stopám uvedeným shora byl také proveden odběr pachového vzorku osoby. Soud měl k dispozici **protokoly o odběru PVO (č. 1. 213 – 214)** jednak svědka J. N. a jednak obžalovaného. Zajištěné stopy pak byly podrobeny příslušným odborným zkoumáním. Ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie (č. 1. 358 – 361)** vyplynulo, že na většině shora zajištěných stop byla prokázána přítomnost lidské krve. Jedná se především o shora uvedené stopy označen jako stěry tekutiny červenohnědé barvy (ohledání místa činu) a stěry z kapky krve (domovní prohlídka). Z dalšího **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví biologie**

(č. 1. 377 – 383) je zřejmé, že byl zkoumán trichologický materiál z oblečení poškozeného (stopa č. 18 – mikina) a oblečení zajištěného v bytě – stopa č. 12D – košile a stopa č. 17D – ponožky. Podle závěrů znaleckého posudku se v případě chlupu z ponožek a z mikiny poškozeného může jednat o chlupy z jednoho a téhož zvířete, v případě chlupu z košile to není pravděpodobné. Soud pak mohl vycházet především ze **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví genetika (č. 1. 369 – 374)**. Z jeho závěru vyplývá, že pokud jde o biologické stopy zajištěné při ohledání místa činu, stopa č. 1 – stěr z obušku, stopy č. 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14 – stěry tekutiny červenohnědé barvy z chodby domu a dále pokud jde o biologické stopy zajištěné při domovní prohlídce označené pro účely zkoumání jako stopy č. 1D, 2D, 4D, 5D, 10D – stěry z kapky krve a stopy 3D – ručník, 7 D – boty, 8D – kapesník, 9D – tričko, 11D – kalhoty, 12D – košile a 15 D – utěrka, pak v těchto byl nalezen DNA profil shodující se s DNA profilem nalezeným v bukálním stěru obžalovaného. Pokud jde o další biologické stopy zajištěné při ohledání místa činu a to stopu č. 7 – stěr tekutiny červenohnědé barvy a dále stopu č. 18 a 19 – stěry červenohnědých skvrn z mikiny a trička poškozeného a dále stopu 24 – stěr z rukojeti obušku, pak je zřejmé, že v nich byl nalezen DNA profil shodující se s DNA profilem nalezeným v bukálním stěru poškozeného. Na stěrech z pravé ruky obžalovaného byl nalezen smíšený DNA profil odpovídající nejméně dvěma osobám, který není vhodný k provedení identifikace. Nelze u něj vyloučit, že v něm jsou obsaženy DNA profily z bukálního stěru obžalovaného a z bukálního stěru poškozeného. Ze závěru **znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví daktyloskopie (č. 1. 386)** vyplynulo, že na zajištěném teleskopickém obušku nebyly nalezeny upotřebitelné daktyloskopické stopy. **Odborné vyjádření – výsledek zkoumání v oboru metod pachové identifikace (č. 1. 397 – 404)** pak mělo pro soud následující význam. Z jeho závěru vyplynulo, že byla zjištěna shoda pachového vzorku obžalovaného s otisky pachových stop z horní a spodní části teleskopického obušku, z mikiny poškozeného a ze sedadla spolujezdce vozidla poškozeného. Dále byla zjištěna shoda pachového vzorku svědka N [REDACTED] s otisky pachových stop z bankovek v peněžence zajištěné ve vozidle poškozeného.

9. Ke způsobeným zraněním poškozeného a příčinám jeho úmrtí byly zpracovány znalecké posudky z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie a odvětví soudního lékařství. Ze **znaleckého posudku toxikologického (č. 1. 233 – 235) a jeho doplňku (č. 1. 238 – 239)** vyplynulo, že plynovou chromatografií nebyl v krvi poškozeného prokázán etylakohol, stanovená koncentrace byla 0,00 g/kg. Nebyly prokázány ani jiné toxikologicky významné těkavé látky. Plynovou chromatografií byl v moči poškozeného prokázán nikotin a metoprolol, v krvi byly přítomny pouze stopy metoprololu (koncentrace menší než 0,01 mg/l) a metforminu (cca 0,2 mg/l). Metformin je účinnou látkou antidiabetických léků Siofor, Glucophage a Metforminu. Metoprolol je účinnou látkou antihypertenziv jako je Betoloc a Metoprolol. Zjištěné látky nejsou obsaženy v léku Warfarin, který je antikoagulans. Jeho účinnou látkou je sodná sůl warfarinu, která tlumí krevní srážlivost potlačením tvorby několika faktorů v játrech. Použitými metodami, kterými byl vyšetřen biologický materiál poškozeného, se warfarin neprokáže. Ale i u živých osob léčených warfarinem, se neprokazuje přímo tato látka, ale měří se krevní srážlivost. Ze **soudně lékařského znaleckého posudku doplněného fotodokumentací (č. 1. 240 – 265) a jeho doplňku (č. 1. 271 – 273)** vyplynulo, že při zevní prohlídce a pitvě poškozeného a na základě klinických lékařských údajů ve zdravotnické dokumentaci bylo zjištěno následující. Jednalo mj. se o krev (tekutou i koagulovanou) v dutině břišní (množství 1000 ml), roztržení závěsu kliček tenkého střeva (rozsah trhliny 120x70 mm), zakrvácení hlavy slinivky břišní s okolním pojivem a tukového pouzdra pravé ledviny, zakrvácení mezi měkkými plenami mozku na konvexitě obou polokoulí, zlomenina kůstek zevního nosu, krev ve vchodu nosním, oděrky a krevní výrony v měkkých pokrývkách lebních a bledost kosterní svaloviny a vnitřních orgánů, oděrky a krevní výrony na těle, otiskový kolejnicový krevní výron na hřbetu pravé ruky. Dále byla zjištěna povšechná ateroskleróza těžkého stupně, hypertenze, poinfarktová jizva, proužková a drobnoložisková náhrada v srdeční svalovině, zbytnění a ztučnění srdce, implantace stentu do větve koronární arterie, městnavé selhávání srdeční, antikoagulační léčba Warfarinem, cirhóza jater, ložiskové svraštění ledvin aterosklerotického původu, cukrovka léčená inzulinem, zvýšená výživa, zmnožení

nitrobřišního tuku, stav po dřívějším chirurgickém odstranění žlučníku a červovitého přívěsku slepého střeva, vazivové srůsty v pohrudničních dutinách. Bezprostřední příčinou smrti poškozeného bylo vykrvácení do dutiny břišní při roztržení závěsu kliček tenkého střeva (traumatický hypovolemický šok). U poškozeného došlo k tupému poranění břicha charakteru roztržení závěsu kliček tenkého střeva, zakrvácení hlavy slinivky břišní s okolním pojivem a tukového pouzdra pravé ledviny. Toto poranění lze vysvětlit přímou kompresí břicha v důsledku prudkého kopu (např. kolenem) či dupnutí nebo úderu do břicha vedeném druhou osobou silou velké intenzity. Nárazem břichem na tupý předmět by ke zjištěnému poranění tak velkého rozsahu nedošlo. Ke zlomenině kůstek zevního nosu dochází typicky při fyzickém napadení druhou osobou – úderem rukou sevřenou v pěst. Otiskový kolejnicový krevní výron vzniká po úderu tyčovitým předmětem. Poškozený byl polymorbidní pacient léčený pro ischemickou chorobu srdeční v důsledku aterosklerózy, hypertenzi a diabetes mellitus (léčen inzulinem). V říjnu 2017 byl hospitalizován na kardiologickém oddělení FN Plzeň pro kmitání síní. Antikoagulační léčba byla zajištěna farmakologicky Warfarinem (lék tzv. ředící krev – zpomalující srážení krve a snižující riziko vzniku krevní sraženiny uvnitř srdce a cév). Při jeho předávkování dochází ke zvýšenému riziku krvácení, nejčastěji do zažívacího traktu. Proto je nutná opakovaná kontrola hladiny úrovně antikoagulace. Dávkování je vždy individuální. Praktickým lékařem měl poškozený podle jeho sdělení tento lék předepsán naposledy 9. 10. 2017. Ze soudně lékařského hlediska došlo u poškozeného k těžkému, vážnému, v daném případě smrtelnému vnitřnímu poranění. Roztržení závěsu kliček tenkého střeva, ve kterém probíhají tepny a žíly tenkého střeva, je život bezprostředně ohrožujícím poraněním z důvodu vnitřního krvácení a rozvoje hypovolemického hemoragického šoku. Záchrana života spočívá v doplňování krevního objemu náhradními roztoky a neodkladném chirurgickém operačním zákroku. Laboratorním chemickým a chemicko - toxikologickým vyšetřením bylo prokázáno, že poškozený v době úmrtí nebyl ovlivněn alkoholem, drogami, léky či jinými toxikologicky významnými látkami. Datum a čas úmrtí poškozeného byl stanoven dne 7. 1. 2018 v 03.08 hodin (ukončení resuscitace). Ze soudně lékařského hlediska se jednalo u poškozeného o smrt ze zevních příčin, která nastala v příčinné souvislosti s nitrobřišním poraněním – roztržením závěsu kliček tenkého střeva v důsledku fyzického napadení druhou osobou. Z již zmiňovaného doplnku znaleckého posudku vyplynulo, že látky metformin a metoprolol zjištěné u poškozeného při chemicko - toxikologickém vyšetření odebraného biologického materiálu při pitvě, srážlivost krve neovlivňují. Stanovení warfarinu se neprovádí a to ani v rámci klinických laboratorních testů pro diagnostiku krvácení. Srážlivost krve nelze posmrtně hodnotit. V klinické zdravotní dokumentaci poškozeného nebyl žádný údaj o krvácení v souvislosti s antikoagulační léčbou. Při jeho pitvě nebyly zjištěny žádné známky neúrazového krvácení (kožní, slizniční, do zažívacího traktu). Na příčině smrti poškozeného – vykrvácení do dutiny břišní v důsledku roztržení závěsu kliček tenkého střeva se lék Warfarin nespolepodílel. Znalci, kteří zpracovali zmíněný znalecký posudek, potvrdili jeho závěry v řízení před soudem v hlavním líčení dne 5. 2. 2019 (č. 1. 630). Doplnili, že poranění nosu je typickým poraněním úderem pěstí a mohlo být způsobeno i jediným úderem. Pokud jde o zakrvácení pokrývek lebních, toto mohlo mít souvislost s pádem. Pokud jde o krevní výron na hřbetu pravé ruky, pak mohl být způsobený předmětem, který byl znalcům ukázán na fotografii č. 26 na č. l. 207 (jednalo se o teleskopický obušek). Pokud by roztržení závěsu kliček tenkého střeva bylo způsobeno dupnutím, pak by poškozený musel ležet na pevné podložce. Uvažovali o různých variantách. Dále k dotazu obhájce vysvětlovali zlomeninu žeber a hrudní kosti bez vitální reakce s tím, že k těmto zraněním došlo při resuscitaci. Aby tato měla efekt, tak když člověk leží na zemi, tak se tlačí na hrudník a aby se efekt toho tlaku dostal k srdci, musí se promáčknout 4-5 cm a přitom není problém zlomit žebra. Je velký rozdíl při resuscitaci mladého jedince, který nemá osteoporózu a u osoby, jakou byl poškozený, kterému bylo již 69 let. Tam lze předpokládat určitý stupeň změknutí kostí. Pokud znalci zkoumali tukovou tkáň, resp. její prokrvácení, pak tuto odebrali právě ze závěsu tenkého střeva a zjistili čerstvé prokrvácení, čili vitální reakci. Kličky tenkého střeva mají až 5 m a drží je závěs. Musí být samozřejmě zásobeny krví, tepna se větví v tom závěsu a potom jde ke kličkám. Právě v místě větvení tepny došlo k roztržení. Toto znalci

pak demonstrovali na fotografii č. 51 na č. l. 260. V důsledku ztráty krve nastává bledost orgánů jako jsou játra, ledviny, slezina. Na mozku a na srdci zjištěna nebyla. Bledost závisí na rychlosti krevní ztráty. Dojde-li ke krvácení, v tomto případě k roztržení závěsu tenkého střeva, tak se sníží objem krve, která obíhá v žilách i tepnách a dojde ke snížení prokrvenosti, neboť se krev nachází v dutině břišní. Čím je rychlejší krevní ztráta, tím rychlejší umírání. Znalci dále uvedli, že při roztržení závěsu tenkého střeva dojde poměrně rychle k vykrvácení. Na zmíněné poranění nemohla mít vliv prováděná resuscitace, neboť k němu došlo v dutině břišní, čili pod dutinou hrudní. Léčba lékem Warfarin a onemocnění cirhózou nemohly mít vliv na skutečnost, že v dutině břišní bylo množství krve 1000 ml. Takováto ztráta krve nemusí nutně vést ke smrti, souvisí to s otázkou celkového zdravotního stavu. Zdravý člověk by takové zranění mohl přežít, ale také nemusel. Pokud jde o hypovolemický šok, ten nabíhá určitou dobu, nastupuje poté, když někdo vykrváčí popsáním způsobem. Pokud by došlo k rychlejšímu přivolání lékařské pomoci, tak zde byla určitá šance na záchranu života. I s tímto způsobeným zraněním se mohl poškozený pohybovat. Závěrem uvedli, že nenašli žádné známky toho, že by krvácení souviselo s koagulační léčbou lékem Warfarin.

10. **Z úředního záznamu Policie ČR (č. l. 455 – 456)** vyplynulo, že obžalovaný byl v předmětném bytě zajištěn dne 7. 1. 2018 okolo 05.22 hod. Byl ve spodním prádle a měl povrchovou ránu v oblasti čela a v bytě byly zaregistrovány stopy zaschlé krve. Byl z něj cítit silný zápach alkoholu. Podle sdělení zasahujících policistů byl obžalovaný nervózní, rozhlížel se po místnosti a nereagoval na výzvu, aby hlídku policie následoval k podání vysvětlení. Místo toho rychle vstal a rozběhl se směrem ke vchodovým dveřím bytu. Proto proti němu bylo použito donucovacích prostředků a v 05.26 hod. byl podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen. Dále v 06.14 hod. byla u obžalovaného provedena dechová zkouška na alkohol a přístroj naměřil hodnotu 1,43 promile (**č. l. 457**). **Z protokolu o prohlídce těla obžalovaného s fotografickou dokumentací (č. l. 215 – 222)**, když tento úkon byl proveden 7. 1. 2018 v 07.40 hod., je zřejmé, že obžalovaný dobrovolně vydal bukalní stěry, vlasy a stěry zpod nehtů a otisky prstů. Na jeho těle byly zjištěny oděrky a to na pravé spodní části zad, na levém boku, na pravém lokti, v prostoru hrudníku, na kloubu pravého prsteníku a levého ukazováku. Na čele ve střední části byla zjištěna probíhající tržná rána do vlasaté části hlavy. **Z protokolu o prohlídce těla a fotografické fotodokumentace (č. l. 223 – 228)** je zřejmé, že bylo zjištěno stejné poranění hlavy a byl také proveden odběr pachového vzorku osoby. Tato prohlídka byla provedena dne 12. 1. 2018. Vzhledem ke známce požití alkoholu ze strany obžalovaného bylo u něho provedeno lékařské vyšetření při ovlivnění alkoholem. **Z žádosti o lékařské a toxikologické vyšetření a z protokolu o lékařském vyšetření o ovlivnění alkoholem (č. l. 481 – 482)** vyplynulo, že při prvním odběru dne 7. 1. 2018 v 06.45 hod. byla v krvi obžalovaného zjištěna hladina alkoholu 1,37 g/kg a při druhém odběru v 07.15 hod. pak 1,20 g/kg. Z tohoto důvodu byl zpracován **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství (č. l. 408 – 410)**. Z jeho závěrů vyplývá, že pokud obžalovaný ukončil konzumaci alkoholických nápojů dne 6. 1. 2018 kolem 23.00 hod., jak je uvedeno ve zmíněném protokolu, nebo kolem půlnoci dne 6. 1. 2018, tak jak uvedl svědek J. N., a dále již žádné alkoholické nápoje nepožil, tak by v době deliktu, tedy dne 7. 1. 2018 kolem 02.15 hod. se nacházel již ve vylučovací fázi metabolismu alkoholu. Z objektivně prokázané hladiny alkoholu obžalovaného uvedené výše lze zpětným propočtem stanovit, že v době deliktu dne 7. 1. 2018 kolem 02.15 hod. by se hladina alkoholu v krvi obžalovaného mohla pohybovat v rozmezí nejméně 1.91 g/kg až 2.27 g/kg. Uvedené hladiny alkoholu se ze soudně lékařského hlediska pohybují v rozmezí středního až těžkého stupně opilosti. Uvedené stupně alkoholového ovlivnění se obvykle manifestují poruchou koordinace pohybů, sníženou pozorností, celkovým zpomalením tělesných a duševních výkonů. U těžkého stupně opilosti pak bývá blábolivá řeč, mohou se vyskytnout psychické poruchy, negativní ovlivnění tělesných pohybů může vést až k neschopnosti samostatné chůze či k pádům. Závěry tohoto znaleckého posudku potvrdil znalec při svém výslechu v rámci hlavního líčení dne 5. 2. 2019 (**č. l. 635**). Doplnil, že pokud jde o člověka, který není zvyklý pít a o člověka, který je zvyklý požívat alkoholické nápoje, tak ty projevy po stránce psychické a motorické mohou být

rozdílné. U jedinců, kteří nejsou navyklí na alkohol, mohou být projevy stupňovanější. Při středně těžkém stupni opilosti nelze výpadky paměti vyloučit. Vzhledem ke zjištěnému zranění obžalovaného, jak bylo uvedeno shora, byl zpracován ještě další znalecký posudek z oboru **zdravotnictví, odpovědi soudního lékařství (č. 1. 416 – 422)**. Z jeho závěrů vyplynulo, že obžalovaný s největší pravděpodobností nevyhledal se svým zraněním lékařské vyšetření a znalci nebyly předloženy žádné lékařské zprávy či nálezy. Tyto nebyly dohledány ani ve vnitřním informačním systému FN Plzeň. Poranění byla zadokumentována pouze na fotografiích. Z nich je zřetelná lineární tržně zhmožděná rána vysoko na čele, těsně vpravo od střední části o velikosti cca 3 cm, která svým horním okrajem zasahovala až k samotné vlasové hranici hlavy. Dále drobné oděrky na pravém prsteníku a levém ukazováku a dále starší nevelké krevní výrony na pažích a boku. Popsaná poranění na těle obžalovaného jsou tupého charakteru. Z pohledu soudního lékaře nic nenasvědčuje tomu, že by zranění na hlavě mohlo vzniknout např. pádem. Naopak zjištěné poranění může velmi dobře vysvětlit střední intenzivní úder pevným a velmi tvrdým zraňujícím předmětem o nevelké ploše. Takovým zraňujícím předmětem může být i kovový teleskopický obušek, který byl znalci předložen ke zkoumání. Ostatní poranění nejsou nijak specifická, jejich vznik lze vysvětlit jak fyzickou traumatizací v průběhu zápasu, stejně dobře mohou vzniknout i náhodně např. kontaktem s nejrůznějšími předměty či pády. Zranění obžalovaného je možno vysvětlit jako nezávažné ze soudně lékařského hlediska. Nevedlo k poruše fyzického zdraví jako celku. Znalec dále uvedl, že teleskopický obušek může být v ruce útočníka velmi nebezpečnou údernou zbraní, byly popsány případy, kdy úder mohl způsobit těžké poranění ba i smrt. Silný úder takovým obuškem je schopen přivodit i vznik zlomeniny lebky, pohmoždění mozku či úrazové nitrolební krvácení. Závěry svého znaleckého posudku znalec potvrdil při svém výslechu v hlavním líčení dne 5. 2. 2019 (č. 1. 635) a doplnil, že náčrt obušku, který je na č. 1. 422 znaleckého posudku, pořizoval podle předloženého obušku. Rána s největší pravděpodobností vznikla tím obuškem a lze předpokládat, že útočník stál proti obžalovanému. Nebyly žádné podklady pro zjištění, zda mohla způsobit otřes mozku. Znalec dále uvedl, že nemůže vyloučit, že tato rána vznikla i hranou dveří. Muselo by se jednat o razantnější úder, nikoli o pouhé přivření dveří.

11. Z **protokolu o předložení věci (č. 1. 429)** je zřejmé, že byly předloženy kamerové záznamy z kamerového systému provozovny McDonald v Plzni na Americké třídě a taktéž byly pořízeny záznamy kamer městského kamerového systému a to v prvním případě ze dne 7. 1. 2018 v době od 01.38 hod. do 02.05 hod., v druhém případě od 01.20 hod. do 02.20 hod. Tyto záznamy byly vyhodnoceny policejním orgánem a byl o tom pořízen **úřední záznam (č. 1. 467)** s příslušnými **fotografiemi (č. 1. 469 – 471)**. Záznamy v podstatě zachycují trasu, po které se pohyboval obžalovaný s poškozeným ve vozidle taxi od klubu 21 a baru Amigo do bydliště svědka N■■■■. Je třeba připomenout, že svědek J■■■■ N■■■■ vypověděl, že s obžalovaným telefonoval po jeho odjezdu z oslavy a obžalovaný mu sděloval, že je v restauraci McDonald. Ze zmíněných záznamů je zřejmé, že vozidlo ■■■■■ s označením taxi přijíždí v 01.39.53 hod. k provozovně McDonald na Americké třídě a z něho vystupuje muž ze sedadla spolujezdce a jde směrem k restauraci. Je na něm patrné černé oblečení, černá rozepnutá bunda a pod ní bílé oblečení. V 02.00.56 hod. postava v černém oblečení nastupuje na místo spolujezdce. V 02.01.36 vozidlo odjíždí směrem k Wilsonovu mostu a před ním odbočuje vlevo na Anglické nábřeží. V 02.05.37 až 02.05.50 hod. stojí na místě, kde bylo posléze zajištěno, tedy přední částí k budově ■■■■■ a zadní částí k OD Lidl. V 02.11.37 hod. jsou u vozidla otevřeny dveře u řidiče a u nich stojí postava se šedivými vlasy. Před zadní částí vozidla stojí postava ve tmě. V 02.11.42 hod. postava se šedivými vlasy zavírá dveře řidiče. V 02.12.32 hod. až v 02.13.40 hod. jsou u zadní části vozidla patrné dvě postavy ve tmě.
12. Z **protokolů o předložení věci (č. 1. 430 – 431, 437 – 438)** je zřejmé, že svědek J■■■■ N■■■■ předložil v přípravném řízení dne 7. 1. 2018 a dne 17.1.2018 svůj mobilní telefon zn. Apple S6 (správně Apple iPhone 7), ve kterém měl uloženou komunikaci s obžalovaným, jak se o ní zmiňoval ve své svědecké výpovědi. Jednalo se o SMS zprávy, jejichž text byl popsán v prvním

protokolu a dále byla pořízena jejich **fotodokumentace (č. 1. 432 – 435, 440)**. Dále měl soud k dispozici **odborné vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví analýza dat a zkoumání nosičů dat (č. 1. 389 – 392)**. Z jeho závěru vyplynulo, že v něm byly nalezeny stejné SMS zprávy, o kterých hovořil svědek a jejich text je uveden v **úředním záznamu Policie ČR (č. 1. 393 – 394)**. Z těchto důkazů mj. vyplývá, že 7. 1. 2018 na zprávu svědka N█████ zaslanou v 02.21.41 hod. „já doufám, že jsi u mě doma“ obžalovaný v době od 02.23.31 až 02.23.52 hod. odpovídá „jsem u tebe s pakem... co me chce... zajebat“ Na další zprávu svědka v 02.24.02 hod. „tak si jdi lehnout, at mam klid“ reaguje obžalovaný zprávou od 02.24.07 hod. do 02.24.54 hod. „v u a!...kamo...ten to neda“. Svědek v 02.25.06 hod. až v 02.25.09 hod. žádá obžalovaného „Posli mi fotku, ze lezis“ a ten reaguje zprávou v době od 02.26.23 hod. do 02.26.32 hod. „ten tipek.... makatl...na me...“

13. Z **protokolu o předložení věci (č. 1. 442 – 443)** je zřejmé, že svědek M█████ Ch█████ předložil v přípravném řízení svůj mobilní telefon Apple iPhone 6S, na který si pořídil videozáznam dne 7. 1. 2018 v době, kdy našel v domě ██████ v Plzni na podlaze chodby ve ██████ poškozeného. Kopie tohoto záznamu byla policejním orgánem pořízena na nosiči CD-R na **č. 1. 443**. Důkaz tímto záznamem byl proveden v rámci hlavního líčení (**č. 1. 639**). Obsah tohoto záznamu je v souladu s tím, jaké skutečnosti ohledně něho uváděl svědek M█████ Ch█████. Kromě jiného je na něm zachycena postava obžalovaného, který vycházel z bytu svědka N█████, na hlavě měl krvácející zranění a v ruce držel zakrvácený ručník nebo utěrku. Obžalovaný opakovaně uvádí, že muže ležícího na chodbě nezná a neví, kdo to je. Žádá také svědka, aby zavolal záchranku. Sděluje svědkovi, že byl kalit ve městě a po velmi krátké době opětovně zachází do bytu. Je třeba poznamenat, že obžalovaný byl v tu dobu oblečen v jím popisovaném oblečení. Způsob chování obžalovaného bude hodnocen v další části odůvodnění tohoto rozsudku.
14. Vzhledem k obhajobě obžalovaného a vzhledem k charakteru stíhané trestné činnosti, které se měl dopustit, byl v přípravném řízení vyžádán znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie. Znalecké zkoumání původně přibranými znalci z těchto oborů nemohlo proběhnout, neboť obžalovaný, který byl v té době v rámci trestního řízení ve vazbě ve Věznici Bory, znalce oznámil, že bez přítomnosti svého advokáta není ochoten podstoupit vyšetření a se znalci spolupracovat nebude. Nebyl ochoten ani vyplnit standardizované testy. Proto znalci požádali o zproštění povinnosti vypracovat znalecký posudek a vrchní komisař Policie ČR jim v tomto směru vyhověl. Znalci ještě předtím navrhli, aby byl obžalovaný převezen na psychiatrické oddělení ve Věznici Brno a tam bylo provedeno pozorování duševního stavu (**č. 1. 307 – 308**). Z tohoto důvodu rozhodl soudce Okresního soudu Plzeň – město usnesením ze dne 28. 5. 2018 sp. zn. 5 Nt 7501/2018, že se podle § 116 odst. 2 trestního řádu nařizuje pozorování obžalovaného ve zdravotnickém ústavu za účelem vyšetření duševního stavu. Krajský soud v Plzni svým usnesením ze dne 10. 7. 2018 sp. zn. 9 To 250/2018 stížnost obžalovaného proti usnesení Okresního soudu Plzeň – město zamítl. Vrchní komisař Policie ČR, Krajské ředitelství policie Plzeňského kraje, SKPV, odbor obecné kriminality pak svým opatřením ze dne 18. 7. 2018 přibral jiné dva znalce z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie. I v průběhu pozorování ve zdravotnickém zařízení (konkrétně v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech) obžalovaný odmítl se znalci spolupracovat. Tito učinili dva pokusy o jeho vyšetření a byl mu vysvětlen význam posudku a jeho role v trestním stíhání. Jeho komunikace se znalci se omezila na odmítání, kritiku a dovolávání se přítomnosti advokáta. Znalci tedy mohli odpovědět na položené dotazy v omezeném rozsahu, avšak soud je toho názoru, že pro účely trestního řízení jsou závěry obou částí posudku postačujícím důkazem, zvláště ve spojení s dalšími ve věci opatřenými důkazy. Ze souhrnu a rozboru znaleckého posudku vyplývá, že i když bylo nařízeno ústavní pozorování v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech, obžalovaný odmítl s nově stanovenými znalci spolupracovat, pokud tito nepřistoupí na jeho podmínky, které již dříve byly citovaným rozhodnutím Krajského soudu v Plzni označeny za neopodstatněné. Nebylo tak možno realizovat standardní vyšetření. Pro vypracování posudku byli znalci odkázáni jednak na

zapůjčený spisový materiál, jednak pak na zdravotnickou dokumentaci Psychiatrické nemocnice v Dobřanech jako na výstup ústavního pozorování. Odmítnutí standardního vyšetření rezultuje v nemožnost zodpovědět v plné šíři všechny otázky položené zadavatelem posudku. Přesto byl tedy **znalecký posudek z oboru zdravotnické, odvětví psychiatrie a klinické psychologie** vypracován (**č. I. 316 – 343**). **Z psychiatrické části** vyplynulo, že u obžalovaného nebyla v průběhu ústavního pozorování zjištěna duševní choroba v pravém slova smyslu, tzn. psychóza. Na základě zhodnocených dostupných údajů nejsou dány důvody k závěru, že by obžalovaný v době projednávaného trestného činu trpěl duševní chorobou v pravém slova smyslu, tedy psychózou. Zjištěná porucha osobnosti (diagnóza F608 – jiná specifická porucha osobnosti – narcistní, viz souhrn a rozbor) není duševní chorobou v pravém slova smyslu, a není tedy forenzně významná. Nebylo možno se vyjádřit k otázce, zda byl obžalovaný v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, schopen rozpoznat společenskou nebezpečnost svého jednání a toto ovládat, vzhledem k nedostatku podkladů. Ze stejného důvodu nebylo možné se spolehlivě vyjádřit, zda některá z těchto schopností chyběla nebo byla snížena, popřípadě do jaké míry a z jakých příčin. Znalci toliko konstatovali, že duševní porucha jako taková zjištěna nebyla. V projednávané době byl obžalovaný ovlivněn alkoholem, jednalo se o prostou opilost. Hladina alkoholu v krvi určená soudně lékařským znaleckým posudkem odpovídá středně silné opilosti. U středně silné opilosti, tedy hladiny alkoholu do 2,5 promile v krvi, lze u ovlivněné osoby obecně předpokládat zvýšenou hovornost, emoční labilitu, ztrátu kritického úsudku, zvýšené sebevědomí, rozvolnění zábran, poruchy koordinace a rovnováhy. Rovněž může docházet k agresivním projevům. Na průběh prosté opilosti může být výpadek paměti (tzv. okno). Tento výpadek vzniká toxickým působením alkoholu na tvorbu paměťových stop a z forenzního hlediska je nevýznamný. Většinou bývá na kratší časový úsek. Podle dotázaných svědků nebylo u obžalovaného pozorováno v době ovlivnění alkoholem nápadné nebo nepřiměřené chování. Obžalovaný není osobou závislou na alkoholu, na základě předchozích zkušeností zná účinky alkoholu na svůj organismus a psychické funkce. Při tomto stupni opilosti jsou rozpoznávací a ovládací schopnosti obvykle hodnoceny jako ztížené, z forenzního hlediska měrou nepodstatnou. Jeho aktuální psychický stav umožňuje jeho účast na trestním řízení. Je schopen chápat smysl trestního řízení, dokazování, případně soudního projednávání, účel a smysl případného trestu. V době ukončení ústavního pozorování netrpěl žádnou duševní chorobou. Jeho pobyt na svobodě není z psychiatrického hlediska pro společnost nebezpečný, není navrhováno ochranné léčení nebo jiné léčebné opatření. **Z psychologické části** je zřejmé, že anamnestická data, zejména dosažené vzdělání a také pozorované chování obžalovaného, spolehlivě vylučují jakýkoliv defekt intelektu. Jeho intelektová kapacita je minimálně průměrná. Bez vyšetření obžalovaného není možné seriózní podrobnější vyjádření k jeho osobě včetně administrace testových metod. Během hospitalizace byla u něho stanovena Narcistní porucha osobnosti. Bez vyšetření obžalovaného se nelze vyjádřit, zda v době, kdy mělo dojít ke spáchání trestného činu, byl u něho přítomen afekt, zkratové jednání, čím bylo vyvoláno a zda se na jeho vzniku podílely zvláštnosti jeho osobnosti. Vzhledem k minimu dostupných podkladů se lze vyjádřit pouze hypoteticky, že motivací jeho jednání bylo vyústění situačního konfliktu. Bez vyšetření obžalovaného se nelze vyjádřit, zda byl schopen si uvědomit dosah a význam svého jednání. Vzhledem k svému intelektu je však nepochybné, že za běžných okolní je více než dostatečně kompetentní k tomu, aby toho byl schopen. Narcistní osobnost automaticky není dispozicí k dalšímu protispolečenskému jednání. Své závěry potvrdili znalci při svém výslechu u hlavního líčení dne 5. 2. 2019 (**č. I. 632**). **Znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie** popsala, jakým způsobem probíhalo, respektive neprobíhalo, vyšetření obžalovaného v Psychiatrické nemocnici v Dobřanech. V podstatě zopakovala údaje uvedené v souhrnu a rozboru znaleckého posudku. Doplnila, že setkání s obžalovaným bylo krátkodobé, nicméně během tohoto kontaktu pozorovali, že je orientován v realitě, nejsou patrné žádné poruchy myšlení, jeho řeč je plynulá a kultivovaná, bez patologických známek. Nebyly patrné žádné poruchy myšlení nebo psychotické projevy, které by svědčily pro nějakou chorobnost. Podkladem pro znalecké vyšetření byla zdravotnická dokumentace a konzultace s kolegy, kteří obžalovaného denně monitorovali. Po

celou dobu jeho pobytu nebyly pozorovány závažné poruchy chování ve smyslu agresivity, choval se racionálně. Nebyly zaznamenány žádné známky svědčící pro kontakty s psychoaktivní látkou kromě vstupního vyšetření, kdy byla zjištěna pozitivita na marihuanu. Nedošlo k rozvoji žádným abstinenciálních příznaků. Lékaři uzavřeli, že obžalovaný trpí poruchou osobnosti s narcistickými rysy. Ta se vyznačuje tím, že člověk trpí představami velikášství, nadměrně se zabývá svým sebehodnocením, těžko snáší jakoukoliv kritiku, potřebuje mít určité nadstandardní podmínky, nechce se zařadit do davu. Znalci se k této poruše přiklonili, ale bez seriózního vyšetření ji nejsou schopni deklarovat. Dále dodala, že obžalovaný netrpěl žádnou duševní poruchou v pravém slova smyslu. Porucha osobnosti tím není, je to osobnostní odchylka, kterou nelze medikamentózně léčit. Pokud jde o opilost obžalovaného, byla stanovena hladina alkoholu v krvi a jednalo se o středně těžkou opilost. Nebyly však známy klinické projevy z aktuální doby. Obžalovaný uváděl, že si nic nepamatuje, protože utrpěl ránu do hlavy. Toto není možné psychologickým vyšetřením objektivizovat. Alkohol může mít vliv na tvorbu paměťových stop, takže z tohoto hlediska si nemusí vše pamatovat. Většinou se jedná o ostrůvkovité výpadky, jinak by se muselo jednat o opravdu těžkou opilost nebo komplikovanou nebo by muselo být podezření na patickou opilost. Z toho, co je dáno ve spise, a ze způsobu chování obžalovaného v době zadržení se jednalo o opilost prostou. Teoreticky lze říci, že ovládací a rozpoznávací schopnosti mohou tím být ovlivněny, určitě je třeba k tomu přiřadit spoustu dalších faktorů, zdali byl předtím obžalovaný v nějakém psychickém či fyzickém vyčerpání, zdali jedl, zdali netrpěl duševní rozladou. Obžalovaný znal účinky alkoholu na svoji osobu a nebyl osobou závislou na alkoholu. Aby mohl být přesně určen stav rozpoznávacích a ovládacích schopností, byla by určitě potřeba vyšetření klinického stavu. Nebyla však zjištěna nepřičetnost zaviněná duševní poruchou a není ani pravděpodobné, že by v tu chvíli duševní poruchou trpěl. Nebyla zjištěna ani žádná hluboká porucha vědomí, lze vyloučit mentální retardaci, stejně tak těžkou asociální poruchu osobnosti. Nebyla zjištěna ani žádná jiná duševní nebo sexuální odchylka, tudíž je pravděpodobné, že ji neměl ani v době spáchání trestné činnosti, která mu je kladena za vinu. Pokud byl v té době schopen racionálně komunikovat se svědkem pomocí SMS, svědčí to o tom, že nebyla přítomna žádná ze shora jmenovaných duševních poruch. Byl schopen naprosto vnímat realitu. Dále znalkyně vysvětlila, že při vylíčení vlastní události v průběhu vyšetření se nehodnotí, zda vyšetřovaný mluví pravdu, nebo ne. Hodnotí se, jak to vnímá, zdali to vnímá chorobně, zda je podezření, že byl mimo realitu, nebo jestli osobnostní kvality určují i to, jak to hodnotí. Výpadky paměti v opilosti nejsou selektivní, nevztahují se jen na oblast, která je člověku nepříjemná. Záleží na tom, v jaké fázi je alkohol, zdali v eliminační absorpční, kolik alkoholu bylo vypito, zda se jedná o osobu navyklou na alkohol. Působí i řada dalších faktorů, například úraz hlavy, můžou tam být i dřívější dispozice k poruše paměti. Dále se k dotazu obhájce vyjadřovala k pravidlům pro ústavní pozorování a ke způsobu vlastního vyšetřování a výstupům z něho. Tyto informace podle názoru soudu nebyly pro vyšetření duševního stavu obžalovaného zásadní. Doplnila ještě, že úder do hlavy může mít teoreticky vliv na paměťovou stopu. Je to spíše otázka pro znalce, neurologa. Obecně lze říci, že může dojít například k otřesu mozku a v rámci něho může být amnézie. Aby se mohla vyjádřit k vlivu marihuany na paměťovou stopu, muselo by to být nějakým způsobem specifikováno, tzn. doba užití, stanovení její hladiny. **Znalec z oboru zdravotnictví, odpověď klinické psychologie** doplnil, že intelektová vyspělost obžalovaného vzhledem k dosaženému vzdělání, ke způsobu obživy a jeho slovnímu projevu vylučuje mentální retardaci. I pokud by obžalovaný spolupracoval a trval by na tom, že si celou událost nepamatuje, bylo by velmi obtížné zodpovědět otázku, zda byl v době spáchání jednání přítomen afekt či zkratové jednání. Pokud jde o motivaci jednání obžalovaného, je možné se vzhledem k minimu dostupných podkladů hypoteticky vyjádřit, že se nejednalo o zistnou motivaci nebo pomstu. Pokud jde o agresivitu obžalovaného, znalec uvedl, že během hospitalizace se otevřeně agresivně neprojevoval. Nejsou žádné záznamy o tom, že by během hospitalizace jednal zkratovitě či v afektu, jednal vždy racionálně. Byť nechtěl spolupracovat, choval se v rámci možností korektně.

15. Krajský soud v Plzni provedl postupem dle § 2 odst.5 trestního řádu všechny shora citované důkazy v hlavním líčení a poté je zhodnotil způsobem, který mu ukládá § 2 odst.6 trestního řádu.

Na základě zjištěné důkazní situace mohl dospět k jednoznačnému závěru o vině obžalovaného ve smyslu podané obžaloby. Přestože obžalovaný svou obhajobu založil na tvrzeních, že má výpadky paměti a na nic si nepamatuje a následně v řízení před soudem odmítl k věci vypovídat, je soud toho názoru, že shora uvedené důkazy, byť důkazy nepřímé, tvoří uzavřený řetězec a tyto důkazy byly spolehlivým podkladem pro rozhodnutí soudu o vině obžalovaného ve smyslu podané obžaloby. Na tomto místě je třeba se zmínit, že se soud musel v první řadě zabývat příčtostí obžalovaného, tedy skutečnostmi, zda obžalovaný v době spáchání činu netrpěl duševní poruchou, pro kterou nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, neboť z tohoto důvodu by nebyl za takový čin trestně odpovědný. Jedná se o otázku právní, kterou musel soud vyřešit na základě důkazů, které si opatřil a provedl. Je třeba připomenout, že obžalovaný v přípravném řízení odmítl spolupracovat se znalci z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie, opakovaně odmítal podstoupit vyšetření a domáhal se přítomnosti svého advokáta při psychiatrickém a psychologickém znaleckém vyšetření. Takovýto postup zvolil nejen při původně nařízeném ambulantním vyšetření, ale taktéž poté, co bylo nařízeno jeho pozorování ve zdravotnickém zařízení za účelem vyšetření duševního stavu. Pouze obžalovaný zná důvody pro takovýto postup a pokud jej zvolil jako součást své obhajoby, musel se s tím soud vypořádat. Nelze přehlédnout, že obžalovaný je v tomto řízení zastoupen dvěma obhájci a jeho obhajoba byla a je s nimi jistě konzultována. Pokud tedy trval na odmítavém postoji k podstoupení vyšetření a tento svůj názor zopakoval i v hlavním líčení, pak se soudu jeví velmi nelogické vyjádření jednoho z obhájců, že obžalovaný vůbec netrval na tom, aby obhájci byli přítomni v téže místnosti, v jaké se provádí vyšetření. Jaký by tedy přítomnost obhájců měla účel. Už vůbec nemůže soud souhlasit s tvrzením obhajoby, že při vyšetření znalci nezachycují přesné výpovědi vyšetřované osoby a jen obtížně lze prokázat, že vyšetřovaná osoba odpověděla konkrétním způsobem, což soudní znalci nemusí zaznamenat nebo zaznamenávají jinou odpověď. Soud snad nemusí připomínat, že znalci jsou před zpracováním svých znaleckých posudků poučováni o trestních následcích nepravdivého znaleckého posudku, stejně tak před svým případným výsledkem v trestním řízení. Na závěr této problematiky je třeba připomenout, že požadavek obžalovaného na účasti svých obhájců při znaleckém vyšetření nebyl požadavkem zákonným. V tomto směru lze odkázat na rozhodovací praxi obecných soudů, např. na rozhodnutí Nejvyššího soudu ČR, sp.zn. 3 Tdo 96/2010 ze dne 10.3.2010, Krajského soudu v Plzni, sp.zn. 9 To 144/2018 ze dne 26.4.2018 a 9 To 250/2018 ze dne 10.7.2018. Taktéž lze odkázat na komentář ustanovení § 165 odst.2 trestního řádu. Podle zmíněného mezi vyšetřovací úkony podle § 165 odst.2 trestního řádu nepatří postupy policejního orgánu při zajišťování kriminalisticko technických expertiz a shromažďování pro ně potřebných podkladů a dále zajišťování ohledání podle hlavy IV, oddílu 6 trestního řádu (§ 113 a § 118 trestního řádu). Takové úkony totiž činí osoby odlišné od orgánů činných v trestním řízení při provádění shromažďování materiálu, který musí být nejprve odborně zpracován, posouzen, případně vyhodnocen. Výsledek této činnosti pak může být použit v rámci trestního řízení ke konkrétnímu vyšetřovacímu úkonu (resp. jako důkaz), např. v podobě znaleckého posudku nebo kriminalistické expertizy či odborného vyjádření. Úkony znalce, jejichž smyslem je opatřit podklady pro vypracování znaleckého posudku mezi vyšetřovací úkony zařadit nelze. Za vyšetřovací úkony se nepovažují ani úkony spojené s využitím operativně pátracích prostředků, byly-li použity při vyšetřování (§ 158b-158e trestního řádu). Účast obhájce při jejich provádění i v případě, že by se účasti domáhal, nepřichází vůbec v úvahu, když o použití operativně pátracího prostředku není vyrozumíván. Úkolem znalce je objasnění skutečností, k nimž je třeba odborných znalostí. Znalec z toho důvodu není oprávněn si sám opatřit důkazní prostředky či provádět vyšetřovací úkony. Při vypracování znaleckého posudku vychází především z poskytnutých vysvětlení, ze spisu a je-li toho pro vypracování posudku třeba, ze spisového materiálu, který mu byl zapůjčen orgánem činným v trestním řízení nebo do kterého mu bylo umožněno nahlédnout. Může být přítomen při výslechu obviněného a svědků, aby jim kladl otázky vztahující se k předmětu znaleckého vyšetřování. Také využívá poznatků, které získává odbornými znaleckými postupy specifickými pro příslušný obor. Opatření těchto poznatků znaleckými postupy však není

dokazováním a takto opatřené podklady nejsou důkazem. Tím je až písemný znalecký posudek jako výsledek znaleckého zkoumání. Obhájce pochopitelně může být přítomen výslechu znalce, ale jak plyne ze shora uvedeného, nikoli při samotném vyšetřování obviněného, v daném případě obžalovaného. I přes postoj obžalovaného k vyšetření jeho duševního stavu je soud toho názoru, že zde nejsou pochybnosti o tom, že jeho ovládací a rozpoznávací schopnosti v době spáchání trestného činu byly v takovém stavu, jaký uváděli znalci. Je třeba připomenout, že znalci nezjistili přítomnost žádné duševní poruchy, která by vyplývala z variant uvedených v § 123 trestního zákoníku. Byla diagnostikována toliko porucha osobnosti, která nemá z forenzního hlediska žádný význam. Znalcům byla známa hladina alkoholu obžalovaného v době spáchání trestného činu a zcela logicky a přiléhavě zdůvodnili, proč při takovém stupni opilosti jsou rozpoznávací a ovládací schopnosti obvykle hodnoceny jako snížené, z forenzního hlediska měrou nepodstatnou. Lze tedy uzavřít, že nebylo pochyb o přičetnosti obžalovaného a to nejen na základě závěru znalců, ale také na základě dalších důkazů, které prokazovaly jeho chování před žalovaným jednáním a také krátce po něm. Pokud jde o působení alkoholu na obžalovaného a jeho vztah k němu, pak je třeba připomenout a bude o tom zmínka dále, že obžalovaný se v r. 2013 dopustil přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky, kdy v jeho dechu bylo zjištěno 1,75-1,78 promile alkoholu v krvi a přesto řídil osobní automobil. Není pochyb o tom, že poškozený P. J. zemřel ve v bytovém domě na adrese , neboť utrpěl těžké a vážné, v daném případě smrtelné vnitřní zranění – roztržení závěsu klíček tenkého střeva, které způsobilo bezprostřední příčinu smrti vykrvácením. Jeho smrt byla stanovena zasahující lékařkou dne 7.1.2018 v 03.08 hod. Soud také neměl pochybnosti o mechanismu vzniku tohoto zranění, závěry soudně lékařského znaleckého posudku potvrzené znalci při jejich výslechu u hlavního líčení jsou jistě závěry nepochybnými. Pokud obhajoba obžalovaného namítala, že příčina smrti poškozeného nebyla objasněna, pak se jedná o námitku zcela lichou. Znalci vyloučili jakýkoliv jiný vliv na úmrtí poškozeného (např. užití léku Warfarin), tvrzení obhajoby o závislosti poškozeného na alkoholu je tvrzením velice odvážným a ničím nepodloženým. Nelze také opominout, že rozsah roztržení závěsu klíček tenkého střeva, resp. jeho velikost znalci velice přesně popsali a demonstrovali na fotografii č. 51 fotodokumentace z pitvy (č.l.260). Úkolem soudu tedy bylo objasnit, zdali smrt poškozeného způsobil obžalovaný a pokud ano, jakým jednáním a co takovému jednání předcházelo. Je nesporné, že obžalovaný v průběhu večera dne 6.1.2018 požil přesně nezjištěné množství alkoholu. Je také nesporné, že byl v podnapilém stavu, důkazně byla podložena hladina alkoholu v jeho krvi. Je také nesporné, že ve společnosti svědka N. nasedl do vozidla taxi poškozeného P. J., který nemohl řídit nikdo jiný. Svědek J. N. předem zaplatil částku 300 Kč, kterou předal poškozenému, aby obžalovaného odvezl do jeho bydliště. V průběhu cesty se obžalovaný zastavil v restauraci McDonald na Americké třídě a dne 7.1.2018 v 02.05.37 hod. bylo zmíněné vozidlo registrováno před bydlištěm svědka N. Ještě v 02.11.42 hod. u vozidla stojí postava se šedivými vlasy a zavírá dveře řidiče, což nemůže být nikdo jiný než poškozený. V 02.22 hod. již svědek M. Ch. volá Zdravotnickou záchrannou službu Plzeňského kraje, neboť na chodbě našel poškozeného. Přes veškeré dokazování se soudu nepodařilo objasnit, co vše se zhruba během 11 minut mezi obžalovaným a poškozeným odehrálo. Bez jakýchkoliv pochybností lze však uzavřít, že oba museli vejít do domu v , které nejméně obžalovaný musel odemknout klíči, které mu předal svědek N. (z výpovědi svědků je zřejmé, že dveře nebyly poškozeny). Z jakého důvodu šel poškozený společně s obžalovaným k předmětnému bytu, se zjistit nepodařilo a na tomto místě se soud neodvážá spekulovat, tak jak to provedla obhajoba. Nesporné jistě je, že se mohlo jednat o zásadní důvod, neboť poškozený nechal ve svém autě peněženku s tržbou a do domu šel vyzbrojený svým teleskopickým obuškem. Na chodbě domu pak muselo dojít ke konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným. Při tomto konfliktu obžalovaný utrpěl již zmiňované poranění hlavy, které mohlo být způsobeno teleskopickým obuškem nebo hranou dveří. Vzhledem k tomu, že se na místě v tu dobu nikdo jiný nenacházel, pak se lze domnívat, že toto poranění mu způsobil poškozený. Nelze však již určit, zda byl tímto jednáním poškozeného konflikt zahájen, že se tak stalo v jeho průběhu. Přestože obžalovaný tvrdí, že si na nic takového nepamatuje, je

jeho obhajobou předložena verze, že si poškozený počínal způsobem, že se obžalovaný mohl cítit ohrožený, neboť poškozený musel manipulovat s obuškem a snažil se obžalovanému znemožnit uzavření dveří bytu, o tom svědčí poškození zárubní na vchodových dveřích. Tato obhajoba navazuje na nové tvrzení svědka N■■■■, který si vzpomněl, že poškození dveří muselo být způsobeno obuškem, přestože se před tím o tom vůbec nezmiňoval a svůj nový poznatek zdůvodnil způsobem, který soud nemohl pokládat za objektivní (viz doba výslechu svědka). Dále obhajoba uvedla, že je proto třeba se zabývat otázkou nutné obrany a zvažovat, zda zranění poškozeného nebylo způsobeno údery potřebnými k odvracení útoku poškozeného ocelovým teleskopickým obuškem. Podle názoru soudu o nutnou obranu jít nemohlo. Byť není znám časový průběh celého konfliktu, je zcela zřejmé, jaká zranění poškozený utrpěl. Jednalo se o poranění na různých částech těla, které byly způsobeny různými mechanismy. Opět je třeba zdůraznit, že na místě činu nikdo jiný nebyl, takže je musel způsobit pouze obžalovaný. Tato poranění byla závažnější než poranění obžalovaného a svědčí o opakovaném útoku proti tělu poškozeného. Obžalovaný byl sice v podnapilém stavu, ovšem bez jakýchkoliv pochybností musel vnímat, že útočí proti starému člověku a musel si být vědom své fyzické převahy. Je třeba si uvědomit, že pokud již v 02.20 hod. svědek M■■■■ Ch■■■ volá lékařskou pomoc, obžalovaný se již nachází v bytě svědka N■■■■ a v době od 02.23.31 hod. posílá tomuto svědkovi SMS, ze kterých je zřejmé, že měl s někým konflikt. Dokonce si uvědomuje, že mu nějakým způsobem ublížil, viz zpráva „ten to neda“. V tu dobu musel být v bytě, neboť svědek Ch■■■ se nacházel na chodbě, těžko by obžalovaný komunikoval před ním, což svědek netvrdil a také by těžko komunikoval se svědkem v průběhu konfliktu. O naprosté lhostejnosti vůči poškozenému, resp. k jeho zraněním, svědčí videozáznam pořízený mobilním telefonem svědka Ch■■■. Obžalovaný přesto, že před několika minutami přijel s poškozeným na místo, tvrdí, nikoliv jen, že jej nezná, ale i to, že jej nikdy neviděl. Tvrdí, že vůbec neví, co se stalo, ale ví, že byl ve městě „kalit“. S naprostým nezájmem říká svědkovi, aby zavolal záchranku a odchází do bytu. V tu dobu je oblečen, ale v době, kdy byl zadržen policií ve zmíněném bytě, je pouze ve spodním prádle a evidentně spal. Po popsáních úkonech policistů pak reagoval tak, že to policisté vyhodnotili snahu o jeho útěk a museli proti němu použít donucovacích prostředků. O všech těch skutečnostech se soud zmiňuje proto, že z nich lze vypozařovat určitý časový sled konfliktu, způsob chování obžalovaného a jeho reakce. Soud není přesvědčen o tom, že pokud by obžalovaný jednal tak, jak uvádí obhajoba, tedy v možné nutné obraně, zůstal by naprosto lhostejný k osudu poškozeného a v podstatě se chlubil tím, že měl s někým konflikt, jak je zřejmé ze SMS zpráv. Jeho chování a reakce zachycené na videozáznamu, jsou pak zcela nepochopitelné a svědčí o tom, že obžalovaný chtěl zastrít své předchozí jednání. Podle názoru soudu by přirozená reakce každého v takové situaci byla jiná a jistě by se podílel na určitém způsobu záchraně poškozeného. Je třeba se zmínit ještě o dalším aspektu. Obhajoba předkládala verzi o tom, že poškozený zásadně útočil teleskopickým obuškem nejen proti obžalovanému ale i proti dveřím bytu. Když byl v hlavním líčení tento předmět obžalovanému předložen, tak mj. uvedl, že ho vidí dnes poprvé. Soud si je vědom proklamovaných výpadků paměti, ale na druhé straně si je také vědom, co o těchto výpadcích uváděla znalkyně z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Dále je třeba říci, že obhajoba vykreslila poškozeného jako agresivního člověka holdujícího alkoholu, který v podstatě okrádal své zákazníky. Z výpovědi svědků je zřejmé, že se poškozený ne vždy choval standardně, avšak tvrzení o jeho alkoholismu vycházelo zřejmě ze záznamu, který měl poškozený v opisu rejstříku trestů a který je datován rokem 1983. Jen na okraj soud uvádí, že poškozený se řadu let živil jako řidič taxi, takže toto tvrzení nemůže obstát. Lze tedy shrnout, že bylo bez jakýchkoliv pochybností prokázáno, že v průběhu popsáního konfliktu mezi obžalovaným a poškozeným na inkriminovaném místě, obžalovaný zaútočil na poškozeného shora popsáním způsobem a způsobil mu vážné a těžké zranění, které bylo příčinou vykrvácení do dutiny břišní a tedy smrti poškozeného. Byť se soudu nepodařilo zjistit motiv jednání obžalovaného, ani důvod přítomnosti poškozeného na místě činu, z provedených důkazů mohl zjistit časový sled událostí na místě činu a také způsob útoku obžalovaného vůči poškozenému. Z takto prokázáního pak mohl vyvodit jednoznačný závěr o jeho vině.

16. Vzhledem ke shora uvedenému dospěl soud k názoru, že není třeba provádět další důkazy, aby mohl být učiněn spolehlivý závěr o vině obžalovaného. Návrhy na doplnění dokazování, které podal obžalovaný prostřednictvím svých obhájců proto soud považoval za nadbytečné. Již v přípravném řízení (č.1.561), stejně tak u hlavního líčení (č.1.639) bylo navrhováno doplnění dokazování o vypracování znaleckého posudku z oboru kriminalistika, odvětví mechanoskopie. Bylo konstatováno, že při domovní prohlídce bylo mj. zjištěno poškození vstupních dveří do bytu na adrese [REDAKCE], ve kterém se před svým zadržením nacházel obžalovaný a před kterým bylo nalezeno tělo poškozeného. Jedná se o mechanické poškození „futer“ vstupních dveří v oblasti, kde se nachází zámek, resp. jeho vložka. Toto je zadokumentováno na fotografické dokumentaci ze zmíněného úkonu. Dále bylo konstatováno, že se k tomuto poškození vstupních dveří vyjadřoval při svém výslechu svědek J [REDAKCE] N [REDAKCE] a to dne 17.1.2018 (pro připomínku tato výpověď je citována v předchozích odstavcích odůvodnění tohoto rozsudku a ve spise je protokol založen na č.1. 169). Obhajoba uzavřela, že na místě zajištěný teleskopický obušek je předmětem, jehož užitím bylo poškození dveří způsobeno. Proto nastala otázka, kdo a proč by vůbec tento obušek (jiný předmět schopný způsobit zjištěné poškození se na místě nenašel), strkal mezi dveře a zárubně dveří, a proč by to dělal někdo, kdo se v bytě zdržuje. Navrhovaný důkaz by zodpověděl na dotazy týkající se mechanismu poškození a případné možnosti či způsobilosti užití teleskopického obušku k poškození zárubní dveří. Mohlo by se jednat o další variantu k situaci, která se na tomto místě měla odehrát. Podle názoru soudu obhajoba obžalovaného operuje s variantou, že tento obušek použil poškozený, aby zabránil obžalovanému zavřít vstupní dveře. Ostatně toto zaznělo i v závěrečném návrhu obhajoby a nelze opomenout, že ve své zmíněné výpovědi v hlavním líčení takovouto variantu znenadání naznačoval i svědek N [REDAKCE]. Pokud by soud opatření takového důkazu připustil, a bylo by jím prokázáno, že dveře byly skutečně poškozeny na místě nalezeným obuškem, pak by v žádném případě nemohl přistoupit na variantu obhajoby, neboť by neprokázal, kdo a za jakých okolností takovéto poškození způsobil, zvláště za situace, kdy si obžalovaný nic nepamatuje a odmítá vypovídat. Už vůbec by nemohl soud přistoupit na variantu, že se poškozený dobýval do bytu obžalovaného a uvažovat o spáchání trestného činu porušování domovní svobody z jeho strany, jak tvrdila obhajoba. Dalším důkazním návrhem uplatněným v hlavním líčení (č.1.639) ze strany obhajoby bylo opatření spisu o předchozím odsouzení poškozeného P [REDAKCE] J [REDAKCE] na základě opisu rejstříku trestů jeho osoby. Jedná se o spis Okresního soudu Plzeň-město, sp.zn. 3 T 194/83 (záznam č. 6 opisu RT), kdy poškozený byl rozhodnutím ze dne 28.10.1983 uznán vinným ze spáchání pokusu trestného činu ublížení na zdraví podle § 8 odst.1 k § 222 odst.1 trestního zákona č. 140/1961 Sb. a byl mu uložen nepodmíněný trest odnětí svobody v trvání 3,5 roku do I. nápravně výchovné skupiny. Rozhodnutím Okresního soudu Most ze dne 17.12.1985, sp.zn. PP 490/85 byl poškozený podmíněně propuštěn se zkušební dobou pěti roků. Usnesením Okresního soudu Plzeň město ze dne 17.9.1991, sp.zn. Nt 126/91 došlo k zahlazení tohoto odsouzení a v opisu RT je ještě záznam o amnestii z 1.1.1990 v souvislosti se vztahujícím se článkem II/1a a dále údaj o ochranném léčení. Je třeba podotknout, že se jedná o velmi starý záznam, z něhož si soud mohl učinit závěr, že poškozený byl souzen pro násilnou trestnou činnost. Na druhou stranu je třeba konstatovat, že po dobu téměř 35 let až do své smrti není žádná negativní zmínka o způsobu jeho života a pokud obhajoba ve svém závěrečném návrhu tvrdila vzhledem k tomuto záznamu, že poškozený je osobou násilnickou, v minulosti do určitého stupně závislou na požívání alkoholu, pak jsou to tvrzení velmi odvážná. K osobě poškozeného toho bylo řečeno již dost a je třeba konstatovat, že z takového spisu, pokud by vzhledem ke skartačním lhůtám mohl být vůbec opatřen, by byly zjištěny stejné skutečnosti, jako z opisu RT a těžko by z něj vyplynuly informace o chování poškozeného v aktuální době. Tvrzení o jeho alkoholové minulosti v kontextu s inkriminovanou dobou, kdy mělo dojít k trestné činnosti, je velmi zavádějící, vzhledem k tomu, jaké povolání poškozený vykonával, v jakém byl fyzickým věku a jakými trpěl chorobami, především s důrazem na onemocnění cukrovkou. Posledním důkazním návrhem vzneseným obžalovaným prostřednictvím obhájců je důkazní návrh přednesený v rámci či před závěrečným návrhem jednoho z nich v hlavním líčení dne 6.3.2019

(č.1.666). Bylo zde poukázáno na úřední záznam Policie ČR ze dne 7.1.2018. Jedná se podle poznatku soudu o úřední záznam Policie ČR sepsaný por. Bc. T [redacted] J [redacted] a por. Mgr. T [redacted] C [redacted] (č.1.463). Tento úřední záznam nebyl ve věci proveden jako důkaz vzhledem k jeho obsahu a je z něj zřejmé, že jmenovaní policisté prováděli ve věci šetření a podle § 158 trestního řádu se dotazovali nájemníků domu v [redacted] na situaci v inkriminované době. Bylo navrženo vyslechnout nejméně tři osoby jako svědky, kteří se zmiňovali o tom, že v inkriminovanou dobu zaznamenali v domě hluk a mužské hlasy. Stejně tak bylo zaznamenáno zvonění na jednoho z nájemníků a třískot vchodovými dveřmi. Zmíněné osoby navrhované k výslechu, tedy M [redacted] S [redacted], P [redacted] Š [redacted] a V [redacted] K [redacted] by bez jakýchkoliv spekulací jen těžko mohli uvést jiné informace, než ty, že vnímali vjemy, jak uváděla obhajoba. Zcela logicky by nemohli popsat, k čemu v předmětné době došlo a kdo byl účastníkem zjištěného konfliktu a jak tento probíhal. Proto i tento důkazní návrh považoval soud za nadbytečný.

17. Pokud soud dospěl k závěru, že jednání popsané v obžalobě, resp. ve skutkové větě výroku rozsudku, se dopustil obžalovaný, který je trestně odpovědný, pak soud také musel určit, zda se jedná v tomto případě o jednání trestné. V souvislosti s právní kvalifikací jednání obžalovaného je třeba předeslat, že ve smyslu § 12 odst.2 trestního zákoníku lze trestní odpovědnost pachatele a trestněprávní důsledky s ní spojené uplatňovat jen v případech společensky škodlivých, ve kterých nepostačuje uplatnění odpovědnosti podle jiného právního předpisu. Podle § 13 odst.1 trestního zákoníku trestným činem je protiprávní čin, který trestní zákon označuje za trestný a který vykazuje znaky uvedené v takovém zákoně. Ve smyslu těchto ustanovení trestního zákoníku dospěl soud k závěru, že obžalovaný svým jednáním naplnil všechny zákonné znaky skutkové podstaty žalovaného trestného činu. V konkrétním případě jde o zvlášť závažný zločin podle § 14 odst.3 trestního zákoníku, neboť podle tohoto ustanovení jsou zvlášť závažnými zločiny ty úmyslné trestné činy, na něž trestní zákon stanoví trest odnětí svobody s horní hranicí trestní sazby nejméně 10 let. Jednání obžalovaného, které je popsané ve skutkové větě výroku tohoto rozsudku, je nutno právně kvalifikovat jako zvlášť závažný zločin těžkého ublížení na zdraví podle § 145 odst.1,3 trestního zákoníku, neboť obžalovaný jinému úmyslně způsobil těžkou újmu na zdraví a tímto činem způsobil smrt. Objektem tohoto trestného činu je lidské zdraví, tj. neformální funkce lidského těla včetně řádné funkce všech orgánů, které jsou potřebné k náležité činnosti. Předmětem útoku je živý člověk, který nemusí být zdravý, může být již před útokem pachatele nemocen nebo zraněn. Způsobení těžké újmy na zdraví je jakékoliv jednání (konání i opomenutí), jehož následkem je těžká újma na zdraví. Při tom je nerozhodné, jakých prostředků bylo při něm použito, zda šlo o jednorázové jednání nebo o jednání postupné a dlouhodobé. Ublížení na zdraví musí být v příčinné souvislosti s jednáním pachatele. Těžká újma na zdraví je definována v § 122 odst.2 trestního zákoníku, podle kterého je tato újma na zdraví vymezena dvěma podmínkami. Musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo jiné vážné onemocnění a toto musí být zároveň některým z taxativně tam uvedených případů. V daném případě šlo o poškození důležitého orgánu podle § 122 odst.2 písm.e) trestního zákoníku, neboť z příslušného znaleckého posudku a taktéž z komentáře trestního zákoníku ve vztahu k tomuto ustanovení je zřejmé, že dutina břišní a střeva takovým orgánem jsou. Rozdíl mezi těžkou újmou na zdraví a ublížením na zdraví spočívá v tom, že při těžké újmě na zdraví musí jít o vážnou poruchu zdraví nebo o jiné vážné onemocnění, které postižený pociťuje jako citelnou újmu v obvyklém způsobu života. Výchozí stav pro správné posouzení těžké újmy na zdraví je stav před poškozením zdraví, nikoli stav zcela zdravého člověka, přičemž rozhodující je, do jaké míry se zhoršil stav poškozeného oproti jeho přechodnému stavu. K naplnění subjektivní stránky tohoto trestného činu nestačí, že pachatel jednal úmyslně, nýbrž musí být prokázáno, že jeho úmysl ve smyslu § 15 trestního zákoníku směřoval ke způsobení následku těžké újmy na zdraví. Jednal-li pachatel v takovém úmyslu, avšak k těžké újmě na zdraví nedošlo, přichází v úvahu posouzení jednání pachatele jako pokus trestného činu. Jinými slovy zásadně tedy nestačí, aby pachatel úmyslně vykonal něco, oco způsobilo těžkou újmu na zdraví, nýbrž je třeba, aby jeho úmysl též směřoval k jejímu způsobení. Pro závěr, že těžká újma na zdraví byla pachatelem způsobena úmyslně, není nutné, aby pachatel chtěl způsobit právě takové poranění, které bylo jeho jednáním způsobeno. Tento závěr je

odůvodněn již zjištěním, že pachatel jednal v úmyslu způsobit poškozenému poranění aspoň takové intenzity, které má charakter těžké újmy na zdraví podle § 122 odst.2 trestního zákoníku. Z hlediska úmyslu způsobit těžkou újmu na zdraví stačí zjištění, že pachatel věděl, že svým jednáním může způsobit tento těžší následek a byl s tím srozuměn (úmysl eventuální). Na takové srozumění lze usuzovat, pokud jde o důkazní stránku zejména z povahy použité zbraně, z intenzity útoku, ze způsobu jeho provedení (zejména z toho, proti které části těla útok směřoval) a z pohnutky činu. Dále je třeba hodnotit okolnosti, za kterých se útok stal, jakým způsobem bylo útočeno a jaké nebezpečí z napadeného útoku hrozilo. Zavinění ve formě nepřímého úmyslu je v tomto případě u obžalovaného bezpochyby prokázáno. Obžalovaný, byť byl v podnapilém stavu, má takovou intelektovou úroveň, že musel vědět, že pokud útočí proti o mnoho let staršímu člověku, který jistě není schopen takové obrany jako jeho vrstevník a útočí proti němu opakovaně a to i proti břichu poškozeného, kde je uloženo mnoho životně důležitých orgánů a úder, kop či dupnutí jsou vedeny prudce silou velké intenzity, že může způsobit poškozenému vážná a těžká zranění, ke kterým skutečně došlo a s takovým následkem musel být srozuměn. Byť se soudu nepodařilo objasnit přesný mechanismus tohoto nejzávažnějšího zranění, které ve svém důsledku vedlo k úmrtí poškozeného, je zcela zřejmé, že k němu došlo jedním z výše uvedených mechanismů, jak uvedli příslušní znalci. Zásadní rozsah způsobeného zranění byl zadokumentován a i z rozsahu trhliny závěsu klíček tenkého střeva je zcela logické, o jak intenzivní útok se muselo jednat. I když poškozený trpěl celou řadou onemocnění, žádné z nich se podle závěrů znaleckého posudku nepodílelo na jeho úmrtí. Pokud však obžalovaný útočil na takto starého člověka, jistě musel mít představu o tom, že osoby takového věku určitými onemocněními trpí a jejich existenci nelze vyloučit. Pokud jde o další znak kvalifikované skutkové podstaty „způsobení smrti“, pak je třeba konstatovat, že pojem smrt je vykládán na základě poznatků lékařské vědy jako biologická smrt mozku – takový stav organismu, u kterého je obnovení všech životních funkcí již vyloučeno. Za smrt mozku se považuje nezvratná ztráta funkce celého mozku. Tento následek musí být způsoben pouze z nedbalosti (§ 19 písm.a) trestního zákoníku), neboť jinak by bylo třeba posoudit skutek jako trestný čin vraždy podle § 140 trestního zákoníku. Obžalovaný způsobil poškozenému zranění vykazující znaky těžké újmy na zdraví, které bylo v příčinné souvislosti s jeho smrtí, přestože mu byla poskytnuta lékařská pomoc. Ve vztahu ke smrtelnému následku soud uzavírá, že u obžalovaného je na místě zavinění ve formě vědomé nedbalosti. Podle názoru soudu i laikovi musí být zřejmé, že útok vedený do břicha takovou intenzitou, která způsobila rozsáhlou trhlinu v závěsu klíček tenkého střeva, mohou závažně poškodit takovýto orgán a vyvolat krvácení do dutiny břišní a v krajním případě způsobit i smrt, zvláště za situace, kdy nedojde k okamžité lékařské pomoci. Toho si musel být vědom i obžalovaný. Nelze dovodit, že by smrt poškozeného chtěl způsobit, tedy že by jednal úmyslně především proto, že soud nezná motiv či pohnutku jeho jednání. Obžalovaný však bezdůvodně předpokládal, že k tomuto následku nedojde, ač musel vědět, že poškození důležitých orgánů v dutině břišní může být nebezpečné pro zachování životních funkcí. Lze uzavřít, že nedodržel potřebnou míru opatrnosti a nedocenil všechny možné následky svého jednání, když zejména způsob provedení z jeho strany možnost ohrožení lidského života v důsledku dalších komplikací evidentně naznačoval.

18. Při rozhodování o sankcích, kterými soud obžalovaného postihl, vzal v úvahu všechny zásady uvedené v § 36-38 trestního zákoníku. Dospěl přitom k závěru, že obžalovaného je třeba postihnout trestem. Při stanovení jeho druhu a výměry vycházel soud ze všech kritérií uvedených v § 39 odst.1 trestního zákoníku. Soud přihlédl k povaze a závažnosti spáchaného trestného činu, k osobním, rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, k jeho dosavadnímu způsobu života a k možnosti jeho nápravy. Dále přihlédl k chování obžalovaného po činu. V tomto směru je třeba zdůraznit, že obžalovaný projevil naprostou lhostejnost ve vztahu k poškozenému, což prezentoval svým vystupováním, které je zadokumentováno na videu v telefonu svědka Ch[redacted] a také tím, že se dále o osud poškozeného nezajímal a v podstatě ulehl ke spánku poté, co se svlékl, jak je zadokumentováno úředními záznamy Policie ČR. Obžalovaný byl zpočátku stíhán vazebně, propuštěn byl dne 15.5.2018. Po dobu výkonu vazby nebyl kázeňský

řešen ani trestán, ze strany vězeňské služby je jeho chování hodnoceno kladně. Při určení povahy a závažnosti spáchaného trestného činu vycházel soud z okolností uvedených v § 39 odst.2 trestního zákoníku. Obžalovaný svým jednáním porušil zákonem chráněný zájem, kterým je zdraví člověka. Podle systematiky trestního zákoníku jsou trestné činy proti životu a zdraví zařazeny v I. hlavě zvláštní části a je tedy zřejmé, že se jedná o jeden z nejvýznamnějších chráněných zájmů. Obžalovaný se zvláště závažného zločinu dopustil vůči starému člověku, při vědomí své fyzické převahy. Byť se soudu nepodařilo zjistit pohnutku či motiv jeho jednání, je nesporné, že obžalovaný nebyl oprávněn takovýmto způsobem proti poškozenému zaútočit. Bezpochyby je třeba zdůraznit, že svým jednáním obžalovaný způsobil nezvratný a nenapravitelný následek v podobě smrti poškozeného. K osobě obžalovaného je třeba konstatovat, že vzhledem k jeho odmítavému postoji se ke svým poměrům vyjádřit, soud nezná jeho aktuální osobní, rodinné či majetkové poměry. Je zřejmé, že obžalovaný je svobodný a před svým vzetím do vazby se střídavě zdržoval na území Spolkové republiky Německo a České republiky. Tehdy byl bez trvalého zaměstnání, zdrojem jeho příjmů byly brigády, ať již tlumočení či v oblasti gastronomie. Vyživovací povinnost má k jednomu nezletilému dítěti. Jeho aktuální adresa pobytu na území ČR je [redacted] u jeho bratra Z [redacted] K [redacted]. Pokud jde o jeho majetkové poměry, lze vycházet z toho, že obžalovaný byl schopen složit peněžitou záruku ve výši 1 mil. Kč jako náhradu vazebních důvodů. Dále měl soud k dispozici dohodu o provedení práce ze dne 1.6.2018, ze které vyplývá jeho pracovní úkol a to rozvoz a přeprava objednaných potravin pro zaměstnavatele A [redacted] H [redacted] dle směn od pondělí do pátku, maximálně 120 hodin za odměnu 10 000 Kč. Dále dohodu o pracovní činnosti ze dne 1.6.2018, ze kterých je patrné, že od tohoto data měl obžalovaný pracovat jako senior-manager pro komunikaci a akvizici nových klientů pro firmu A [redacted] H [redacted] – R [redacted] P [redacted] v rozsahu 20 hodin týdně za slíbenou odměnu 5 000 Kč. Z popisu rejstříku trestů je zřejmé, že obžalovaný byl v minulosti 2x projednáván před soudem pro zcela odlišnou trestnou činnost. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 28.5.2013, č.j. 2 T 20/2013-489 ve spojení s usnesením Městského soudu v Praze ze dne 13.8.2013, č.j. 7 To 281/2013-516 byl uznán vinným ze spáchání trestného činu úvěrového podvodu dle § 250 odst.1,4 písm.b) trestního zákona č. 140/1961 Sb a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání dvou let, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání tří let. Vzhledem k tomu, že se ve zkušební době podmíněného odsouzení ze zákona osvědčil 13.8.2017, nelze k tomuto odsouzení přihlížet. Rozsudkem Okresního soudu v Náchodě ze dne 4.9.2013, č.j. 14 T 17/2013-60 byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání přečinu ohrožení pod vlivem návykové látky podle § 274 odst.1,2 písm.a) trestního zákoníku a byl mu uložen trest odnětí svobody v trvání osmi měsíců s podmíněným odkladem na zkušební dobu dvou let. Dále mu byl uložen peněžitý trest v částce 30 000 Kč a zákaz činnosti řízení všech motorových vozidel na dobu 14 měsíců. Od výkonu peněžitého trestu bylo následně upuštěno, stejně tak bylo upuštěno od výkonu zbytku trestu zákazu činnosti se zkušební dobou dvou let, v níž se taktéž osvědčil. Taktéž se osvědčil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Toto odsouzení však zahlazené není, neboť byl uložen trest peněžitý za úmyslný přečin a nikoli za nedbalostní, aby platila při upuštění fikce o zahlazení. Zde platí pravidla pro zahlazení odsouzení, podle které soud zahladí odsouzení po výkonu nebo prominutí trestu, v daném případě upuštění ve lhůtě jednoho roku při řádném životě, pokud jde o peněžitý trest za úmyslný trestný čin. To znamená, že toto odsouzení obžalovanému přitěžovalo, soud neshledal jiné přitěžující okolnosti. Neshledal taktéž polehčující okolnosti a to ani polehčující okolnost řádného života před spácháním trestného činu, neboť je zřejmé, že se obžalovaný již 2x dostal do střetu se zákonem. Pokud soud vycházel ze všech kritérií uvedených v § 39 odst.1 trestního zákoníku, které jsou rozhodné pro stanovení druhu a výměry trestu, pokud zhodnotil povahu a závažnost trestného činu ve smyslu § 39 odst.2 trestního zákoníku, pak jeho úvahy vyústily v závěr, že obžalovanému musí být uložen trest odnětí svobody v trestní sazbě § 145 odst.3 trestního zákoníku, tedy v rozmezí 8-16 let. Soud totiž neshledal žádnou skutečnost, která by umožňovala mimořádné snížení trestu odnětí svobody podle § 58 odst.1,3 trestního zákoníku. Odpovídající výměrou takového trestu je trest ještě pod polovinou zákonné trestní sazby, tedy ve výměře 10 roků. I tak se jedná o trest výrazný, avšak je třeba si

uvědomit obžalovaným způsobený následek. Na druhou stranu nebyly shledány žádné zásadní skutečnosti, které by se týkaly ztížené nápravy. Pro výkon tohoto trestu byl obžalovaný zařazen nikoli do věznice se zvýšenou ostrahou podle § 56 odst.1 písm.b), odst.2 písm.b) trestního zákoníku, ale soud využil moderačního ustanovení § 56 odst.3 trestního zákoníku a obžalovaného zařadil do věznice s ostrahou, neboť je přesvědčen, vzhledem k tomu, že se jedná o první výkon trestu obžalovaného a vzhledem k možnosti nápravy, že v tomto typu věznice bude působení na něho, aby vedl řádný život, lépe zaručeno.

19. V rámci trestního řízení uplatnili dle § 43 odst.3 trestního řádu řádně a včas nárok na náhradu škody Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra (č.1.586) a manželka poškozeného P. J. poškozená D. J. (č.1.601). Ta dále uplatnila stejným způsobem nárok na náhradu nemajetkové újmy, jak bude uvedeno dále. Zdravotní pojišťovna ministerstva vnitra požadovala zaplatit po obžalovaném částku 6.844 Kč za hrazené zdravotní služby a navrhla, aby obžalovaný zaplatil tuto částku z důvodu vynaložení nákladů na hrazené služby, které vznikly v důsledku zavinění jeho protiprávního jednání. Svůj nárok pak doložila dokladem k vyčíslení regresní pohledávky z hrazených nákladů na zdravotní služby k regresnímu případu (č.1.588). Poškozená D. J. požadovala, aby obžalovaný zaplatil náklady spojené s pohřbem poškozeného P. J. v částce 11.331 Kč, které doložila příslušnými doklady (č.1.606-609). Vzhledem k tomu, že soud neměl o těchto nárocích jakýkoliv pochyb, uložil obžalovanému podle § 228 odst.1 trestního řádu povinnost, aby jmenovaným poškozeným zaplatil náhradu škody v jimi požadované výši.
20. V rámci téhož trestního řízení uplatnili taktéž dle § 43 odst.3 trestního řádu řádně a včas nárok na náhradu nemajetkové újmy blízcí příbuzní poškozeného P. J. a to již zmíněná manželka poškozená D. J. a to v částce 1 000 000 Kč (č.1.601), dále jeho děti K. Č. v částce 240 000 Kč (č.1.594), P. J. ml. v částce 500 000 Kč (č.1. 615) a P. J. rovněž v částce 500 000 Kč (č.1.601). Citovaný blízký příbuzenský poměr k poškozenému P. J. byl bez jakýchkoliv pochybností prokázán, soud mohl vycházet jednak z oddacího listu matričního úřadu Horní Bříza (č.1.604), rodného listu matričního úřadu ÚMO Plzeň č (č.1.605) a dále z výpisu evidence obyvatel (č.1.491), stejně tak ze svědeckých výpovědí poškozených D. J. a P. J. ml. Soud nároky všech uvedených poškozených shledal co do důvodu a výše opodstatněnými. Podle § 2959 občanského zákoníku (zákon č. 89/2012 Sb. účinný od 1.1.2014) platí, že při usmrcení nebo zvláště závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželům, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti. V posuzované věci bylo podle názoru soudu spolehlivě prokázáno, že obžalovaný úmyslně způsobil poškozenému těžkou újmu na zdraví, smrtelný následek pak byl pokryt zaviněním ve formě vědomé nedbalosti. Ve smyslu výše citovaného ustanovení občanského zákoníku je pak nepochybně povinen odčinit duševní útrapy jeho manželce a dětem. V předchozí právní úpravě (účinné do 31.12.2013) byla nemajetková újma spočívající v duševních útrapách nejbližších příbuzných zemřelého poškozeného zakotvena v ustanovení § 444 odst.3 dřívějšího občanského zákoníku (zákon č. 40/1964 Sb.), jenž stanovil jednorázové odškodnění pozůstalých za nemajetkovou újmu vzniklou v případě usmrcení osoby blízké. V případě pozůstalého manžela, druha a dítěte se jednalo o částku 240 000 Kč, u sourozence o částku 175 000 Kč. K jejímu přiznání postačilo doložit relevantní příbuzenský vztah pozůstalého k usmrcené osobě bez dalšího dokazování. Protože ale takové jednorázové odškodnění při absenci kritérií zohledňujících individuální okolnosti konkrétního případu ne vždy bylo možno pokládat za vyčerpávající řešení daného problému, nebylo vyloučeno, jak dovodila judikatura Nejvyššího soudu ČR i Ústavního soudu ČR, že pokud jednorázové odškodnění nepředstavovalo dostatečnou satisfakci za vzniklou újmu na osobnostních právech, aby se dotčené osoby domáhaly za splnění jisté mimořádnosti případu i další satisfakce podle ustanovení § 13 odst.2,3 dřívějšího občanského zákoníku na ochranu osobnosti. Aktuální občanský zákoník na rozdíl od dřívější právní úpravy nijak blíže nestanoví maximální možnou výši náhrady, popř. konkrétní paušální částku reflexní újmy

upravené v jeho ustanovení § 2959. To vedlo ke značné rozkolísanosti při určování výše takové majetkové újmy v rozhodovací činnosti soudů, z nichž část při rozhodování vycházela analogicky z Metodiky Nejvyššího soudu ČR k náhradě nemajetkové újmy na zdraví, publikované ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek pod č. 63/2014. Posledně uvedená skutečnost zjevně vedla Nejvyšší soud ČR k tomu, že ve svých rozhodnutích ze dne 12.4.2016, sp.zn. 4 Tdo 1402/2015 a ze dne 18.5.2016, sp.zn. 6 Tdo 1421/2015, která jsou argumentačně shodná, se velmi detailně zabíral otázkou výše nemajetkové újmy podle § 2959 občanského zákoníku. Zdůraznil, že jeho shora zmíněná Metodika k náhradě nemajetkové újmy na zdraví se váže pouze k určení výše bolestného a ztížení společenského uplatnění u samotného poškozeného, nikoli tedy k újmě zakotvené ve výše označeném ustanovení občanského zákoníku. Dále poukázal na východiska, která vedla zákonodárce k přijetí právě takové právní úpravy (jeho primárním zájmem bylo odstranění paušálních zákonných náhrad, nikoli zpochybnění samotné rozhodovací činnosti soudů, která se k této problematice před nabytím účinnosti současného občanského zákoníku vyvinula a tím vědomému nastolení stavu diskontuity v rozhodovací činnosti) a na základě rozvíjející se doktríny formuloval základní hlediska, na něž je třeba brát zřetel při určení výše náhrady podle § 2959 občanského zákoníku. Jimi jsou na straně pozůstalých zejména intenzita jejich vztahu s usmrčením, jejich věk i věk usmrčeného, otázka jejich existenční závislosti na usmrčeném a případné poskytnutí jiné satisfakce, přičemž pro výši náhrady je kvalita vzájemného vztahu pozůstalých a usmrčené osoby klíčová. Za nejsilnější vazby lze mj. označit ty, které se tvoří v přímé příbuzenské linii (tedy zejména vztah rodiče a dítěte). Za okolnosti na straně odpovědného subjektu – škůdce (v trestním řízení tedy obžalovaného, jenž byl uznán vinným a jehož trestněprávní jednání zapříčinilo smrt zemřelé osoby), je pak třeba pokládat jeho postoj ke způsobenému smrtelnému následku (lítost, náhrada škody, omluva), dopad události do jeho duševní sféry, jeho majetkové poměry a míru jeho zavinění, event. míru spoluzavinění usmrčené osoby. Jde-li o majetkové poměry takového škůdce, ty nepředstavují okolnost významnou pro strádání poškozeného, proto je třeba tyto poměry vnímat toliko v jejich quasimoderačním významu. Jeho majetkové poměry, tedy zda je bohatý či chudý, tudíž nehrají zásadnější roli pro odstupňování výše přiznaného nároku. Je třeba je brát do úvahy jen z toho důvodu, aby výše náhrady pro něj nepředstavovala likvidační důsledek. Nejvyšší soud ČR také dovodil, že ačkoli nelze spravedlivě vyžadovat, aby byl opětovně zaveden jakýkoliv paušální limit pro určení výše náhrady ve smyslu § 2959 občanského zákoníku, je na místě, aby stanovení výše této náhrady se odvíjelo v základním rozpětí 240 000 – 500 000 Kč, a to pro skupinu citově nejbližše spjatých osob, jakými jsou rodič, dítě, manžel a druh. Takto stanovený rozsah kompenzace odpovídá typovým, tedy neutrálním případům, tedy takovým, kde nejsou naplněny pro konkrétní situaci zpříšňující či naopak zmírňující kritéria. Z právě uvedených závěrů Nejvyššího soudu ČR (které byly popsány stručně, přičemž v podrobnostech lze odkázat na rozvinutou argumentaci obsaženou v odůvodnění shora uvedených rozhodnutí), vycházel soud v projednávané věci.

21. Z provedeného dokazování je zřejmé, že manželka poškozeného přišla v důsledku jednání obžalovaného o svého manžela, jeho děti zase o svého otce. Podle výpovědi manželky žila s poškozeným nejméně 12 let, 10 let z toho byli manželé. Toto je též zřejmé z uváděného oddacího listu. Vzhledem k jejímu věku a povolání lze konstatovat, že byla do určité míry finančně závislá právě na poškozeném. Ve své svědecké výpovědi prezentovala vzájemný vztah tak, jak je uváděno shora a lze uvést, že se jednalo o bezproblémový vztah odpovídající věku obou manželů a délce jeho trvání. Pokud se obhajoba snažila prezentovat jejich vztah jako nefunkční, pak tato argumentace není na místě. Soud měl také k dispozici lékařskou zprávu psychiatrické ambulance, ze které jsou patrné zdravotní problémy v souvislosti s úmrtím poškozeného. Pokud jde o dceru, tedy poškozenou P. J., je pravdou, že se jedná o zletilé dítě, které nežilo s poškozeným ve společné domácnosti. S otcem se však stýkala, jak vyplynulo z výpovědi svědkyně D. J. a taktéž v jejím případě měl soud k dispozici lékařskou zprávu z psychiatrie, která dokladovala její zdravotní stav v souvislosti s úmrtím poškozeného. Obě pak svůj vztah ke jmenovanému vyjádřily písemně (**č.1.610-614**). Ve společné domácnosti s poškozeným nežil ani zletilý syn P. J. ml., kterého soud vyslechl jako svědka

a on ve své výpovědi popsal svůj vztah s poškozeným, který odpovídal zcela běžnému vztahu otce a syna. I on doložil lékařskými zprávami svůj zhoršený zdravotní stav v příčinné souvislosti s úmrtím otce (č.1.621-622). Tvrzení obhajoby, že výpověď tohoto svědka ohledně vztahu s poškozeným je účelová, je tvrzením zcela subjektivním, které neodpovídá vyřčenému. Je zřejmé, že ani další zletilý syn K. Č. nežil s poškozeným v jedné domácnosti a se svým otcem nebyl zřejmě v zásadních stycích. Ale i ten se ve svém vyjádření (č.1.594) zmiňuje o duševních útrapách za smrt otce. Tyto popsané okolnosti dokládají kvalitní a standardní vztahy mezi poškozeným a pozůstalými poškozenými, kteří ve věci uplatnili nárok na náhradu nemajetkové újmy podle § 2959 občanského zákoníku.

22. Jak bylo v odůvodnění rozsudku již opakovaně zmíněno, obžalovaný se činu, který vedl k usmrcení zemřelého, dopustil způsobem tam popsaným při prokázání uvedených forem zavinění. Byť skutečně nelze vyloučit aspekty obhajoby, že na samotný průběh stíhaného skutku si nevzpomíná, ve světle provedených důkazů si musel být vědom, že právě on je pachatelem, který způsobil smrt poškozeného. Přesto na jeho straně v době po činu i v průběhu trestního řízení absentovala sebereflexe v podobě omluvy či lítosti ve vztahu ke svému jednání. Na druhou stranu je třeba poznamenat, že uvedený postoj nemůže být kladen a soud jej také nekladl obžalovanému k tíži v rámci rozhodování o trestu, neboť obžalovaný má právo se hájit jakýmkoli způsobem a jím uplatněný způsob obhajoby nelze pokládat za přitěžující okolnost. Nicméně při rozhodování o náhradě škody, resp. nemajetkové újmy musí být jeho postoj k stíhanému činu zohledněn, jak bylo uvedeno shora. Pozůstalým poškozeným pak obžalovaný neposkytl ani majetkovou satisfakci, byť se jedná o majetkově způsobilého člověka, pro kterého složení peněžité záruky ve výši 1 000 000 Kč nepředstavovalo problém. Pokud jde o samotné majetkové poměry obžalovaného, aktuální nejsou známy vzhledem k tomu, že nevypovídal ani k osobě, ovšem z dřívějších vyjádření především z vazebního zasedání je zřejmé, že obžalovaný pravidelně vydělával, byť brigádně, pracoval i na území Spolkové republiky Německo a nijak finančně nestrádal. Velmi často cestoval mezi Spolkovou republikou Německo a Českou republikou, což jistě přináší nemalou finanční zátěž. Při zvážení všech výše uvedených okolností je soud toho názoru, že spravedlivou a přiměřenou náhradou nemajetkové újmy je taková náhrada, jakou uplatnili jednotliví poškození. Poškozená manželka přišla ve svém věku o životního druha, o jeho příjem a podporu. Toto se odrazilo i na jejím zdravotním stavu. Jeho zletilé děti pak o svého otce, z nichž nejméně dvě, tedy poškozená P. J. a P. J. s ním udržovali častý a standardní vztah a taktéž v souvislosti s jeho úmrtím se u nich objevily zdravotní problémy. Částka 1 000 000 Kč, resp. 500 000 Kč se v takovém případě jeví jako částkou přílehavou. Pokud jde o poškozeného K. Č., tak tento požadoval v podstatě nejnižší částku podle právní úpravy původního občanského zákoníku, tedy částku 240 000 Kč. Ani tato částka se nejeví nadhodnocena vzhledem ke shora uvedenému. Proto soud uložil podle § 228 odst.1 trestního řádu obžalovanému povinnost, aby jmenovaným poškozeným zaplatil náhradu nemajetkové újmy v uvedených částkách. Poškozený K. Č. pak požadoval aktuální úrok z prodlení ve výši 9,75% ode dne následujícího po doručení svého podání soudu, tedy návrhu na přiznání nároku. Toto podání došlo k soudu 8.1.2019, ale obžalovaný se o výši nároku dozvěděl až dne 4.2.2019 po zahájení hlavního líčení. Proto soud stanovil úroky z prodlení dnem 6.2.2019 do zaplacení, když je toho názoru, že obžalovaný by měl platit bez zbytečného odkladu. Dne 4.2.2019 se tedy o nároku dozvěděl, 5.2.2019 již mohl plnit a 6.2.2019 je tedy v prodlení. Se zbytkem nároku, tedy pokud jde dobu trvání úroku odkázal soud poškozeného podle § 229 odst.2 trestního řádu na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do 8 dnů od doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Plzni. O tomto odvolání bude rozhodovat Vrchní soud ČR v Praze. Státní zástupce může odvoláním napadnout rozsudek pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to i v neprospěch obžalovaného, poškozený může podat odvolání toliko v případě, že uplatnil nárok na náhradu

škody, a to pro nesprávnost výroku o náhradě škody, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci. Obžalovaný má právo podat odvolání pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká. Všechny shora uvedené oprávněné osoby mohou napadat rozsudek také proto, že výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházející rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel a druh. Státní zástupce může ve prospěch obžalovaného podat odvolání i proti jeho vůli, stejně tak proti vůli obžalovaného, jenž je zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jeho způsobilost k právním úkonům je omezena, může za něho v jeho prospěch podat odvolání též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce.

Ve prospěch mladistvého obžalovaného může i proti jeho vůli podat odvolání i orgán pověřený péčí o mládež, kterému lhůta k podání opravného prostředku běží samostatně.

Odvolání musí být ve lhůtě shora uvedené nebo v další lhůtě 5 dnů k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Poškozený, kterému byl přiznán nárok na náhradu škody, může žádat, aby byl vyzooměn o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění odsouzeného z trestu odnětí svobody. Žádost se podává u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 07.03.2019

JUDr. Jan Špeta, v.r.
předseda senátu